

Biblické úkoly 2006

2

DUCH SVATÝ

DUCH SVATÝ

Biblické úkoly – 2. čtvrtletí 2006

Arnold V. Wallenkampf

Foto: archiv

Technická redakce:

Vydalo nakladatelství Advent-Orion, spol. s r. o.
pro Církev adventistů sedmého dne

Vytiskl Alfaprint, SR

Vydání první, Praha 2006

ISBN 80-7172-806-3

ISSN 0409-3208

ÚVOD

„Bůh, věčný Duch, spolupůsobil s Otcem a Synem při stvoření, vtělení a vykoupení. Inspiroval pisatele Bible. Naplňoval Kristův život mocí. Zve a přesvědčuje lidi. Ty, kteří ho poslechnou, obnovuje a proměňuje k Božímu obrazu. Poslán Otcem a Synem, aby byl vždy s Božími dětmi, obdarovává církev duchovními dary, zmocňuje ji k vydávání svědectví o Kristu a v souladu s Písmem ji uvádí do veškeré pravdy.“ (ZVČ, s. 84)

Stačí si jen letmo přečíst pátý základní věroučný článek, a uvědomíme si, jaký význam má Duch svatý pro naši víru. Bez něj a jeho působení v našem životě bychom nemohli být křesťany. Jak dále uvidíme, to, co pro nás Kristus učinil, je pro nás účinné jen prostřednictvím služby Ducha svatého. Pokud přijímáme Ježíše Krista za svého Spasitele a žádáme o jeho spravedlnost namísto našeho špinavého oděvu, pokud se rozhodneme s pomocí Boží milosti zanechat hříchu a žít v poslušnosti Božímu zákonu – odpovídáme na působení Ducha svatého.

V Bibli je Duch svatý zmiňován více než 300krát; přes sto zmínek je ve Starém zákoně a více než dvě stě v Novém zákoně. Jde tedy o důležité téma, které se vyplatí studovat zvláště dnes, kdy se objevují různá učení týkající se Ducha svatého. Někteří zpochybňují jeho osobnost nebo jeho božství. Jiní naopak zdůrazňují působení Ducha a jeho dary (anebo to, co považují za jeho dary), přitom však věnují málo pozornosti poslušnosti a posvěcení, které jsou nepopiratelným ovocem působení Ducha svatého v našem životě. Na to všechno se potřebujeme dívat ve světle Božího slova.

Adventisté by měli mít opravdový zájem o studium tohoto tématu a měli by si vybudovat živý osobní vztah s Duchem svatým. Nevěříme přece jen v Kristovu smrt za naše hříchy, ale také v jeho pokračující přímluvnou službu v nebeské svatyni. Jen Duch může vkládat do našeho života vědomí (vděčnost) očistění, které se nám touto službou dostává, takže můžeme s radostí očekávat Kristův příchod v slávě.

Byl to Duch, který inspiroval pisatele Písma (2 Pt 1,21), proto když Duch hovoří dnes, jistě bude jeho slovo v souladu s vlastním inspirovaným poselstvím. Všechno, co se neshoduje s historickým zjevením – totiž s Bibli – musí pocházet z jiného zdroje, než je Duch svatý. Jsme vyzýváni, abychom „zkoumali duchy“ (1 J 4,1). Jediným jistým měřítkem této zkoušky je Bible samotná.

Přestože se v těchto úkolech budeme věnovat věroučnému pohledu na Ducha, je v nich taktéž zdůrazněno každodenní a praktické působení Ducha v našich životech. Vždyť Duch svatý je Boží nástroj, kterým Bůh zasahuje hříšné lidstvo. Jeho dílo a působení jsou nevystihnutelné jako horský vánek, mocně se však projevuje nejen v naší osobní zkušenosti, ale i v životě a moci církve. Chceme představit Ducha jako Boží obnovující nástroj, který jediný má moc dýchnout na nás život měnící dech našeho Pána. Tato pravda je základem všeho, co z nás činí křesťany.

Nechť nás všechny Pán požehná, když budeme chtít pochopit dílo a službu Ducha svatého, ale také dozvědět se něco víc o tom, jak přijmout jeho zaslíbení, abychom – jak napsal Pavel Efezským – se dali „prostoupit vší plností Boží“ (Ef 3,19).

Autor úkolu tohoto čtvrtletí – nedávno zesnulý Arnold V. Wallenkamp, Ph.D – pocházel ze Švédska a desítky let pracoval v církvi jako kazatel a profesor. Poslední roky před odchodem do důchodu byl tajemníkem Biblického badatelského institutu Generální konference Církve adventistů sedmého dne.

OSOBNOST A BOŽSTVÍ DUCHA SVATÉHO

**Biblické verše na tento týden: Gn 1,26; 3,22; Iz 6,8;
Mt 28,19; 1 K 12,4–11.28; 2 K 13,14**

Verš k zapamatování

„Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého.“ (Mt 28,19)

Nemusíte přečíst mnoho stran Bible, abyste se dočetli o Duchu svatém. Najdete jej hned na začátku, v Gn 1,2: „Země byla pustá a prázdná a nad propastnou tůň byla tma. Ale nad vodami vznášel se duch Boží.“ Možná začnete listovat od zadu: ale i tam, na samém konci Bible, je ve Zj 22,17 psáno: „A Duch i nevěsta praví: ‚Přijď!‘ A kdokoli to slyší, ať řekne: ‚Přijď!‘ Kdo žízní, ať přistoupí; kdo touží, ať zadarmo nabere vody života.“

Všechny stránky Bible, které se nacházejí mezi těmito dvěma verši, nám odhalují působení a službu Ducha svatého. Zvláště Nový zákon, jenž nás seznamuje s úžasným plánem spasení, nám předkládá množství pohledů na existenci, význam a působení Ducha svatého.

V tomto úkole se soustředíme na jeden často nesprávně chápaný aspekt Ducha svatého – jeho božství. Duch svatý není jen nějakou neosobní silou, která vychází z Boha. Podle křesťanského vyznání víry je Duch svatý Bůh; jedna ze tří osob božské Trojice. Podívejme se spolu na tuto základní biblickou nauku.

Cíl úkolu:

1. Všimnout si nesprávných představ o Duchu svatém a vyjmenovat zdroje těchto představ.
2. Najít prostředky, jakými Bible popisuje Ducha svatého jako osobnost.
3. Sklonit se v pokoře před Boží neobsáhnutelností a zároveň jednoduchostí, s jakou nám Bible přibližuje jednotu Boha v Otci, Synu a Duchu.

TROJEDINÝ BŮH

„Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin jediný.“ (Dt 6,4)

Druhý z 27 základních věroučných článků Církve adventistů s. d. zní: „Bůh je jeden; Otec, Syn a Duch svatý; jednota tří osob od věčnosti.“ (ZVČ 36) Jinak řečeno – adventisté, spolu s miliony ostatních křesťanů, věří v trojjediného Boha, tedy v jednoho Boha, který existuje ve třech podobách. I když to není jednoduché pochopit, biblické svědectví o této pravdě je mocné a přesvědčivé. To, že to neumíme plně pochopit, neznamená, že máme tuto pravdu odmítnout. Vždyť jde o přirozenost samého Boha.

Jak následující verše ukazují na trojjedinost Boží?

Gn 1,26 _____

Gn 3,22 _____

Gn 11,7 _____

Iz 6,8 _____

J 1,1–3 _____

J 8,58 _____

„Otec je celou plností Božstva, zraku smrtelníka je neviditelný. Syn je celou plností zjeveného Božství. Boží slovo zvěstuje, že je ‚obrazem jeho podstaty‘ ... Těšitel, kterého Kristus slíbil poslat po svém nanebevstoupení, je Duch v celé plnosti Božstva. Všechněm, kteří přijímají a věří v Ježíše Krista jako osobního Spasitele, zjevuje moc Boží milosti. Jsou tři živé osoby nebeské Trojice; ve jméno těchto tří všemocných bytostí – ve jméno Otce, Syna i Ducha svatého – jsou pokřtěni ti, kteří přijímají Krista živou vírou. S těmi, kteří jsou poslušní nebi, spolupracují v jejich úsilí žít novým životem v Kristu.“ (Ev 614.615)

Znáte nějaké přirovnání (např. trojúhelník), které by nám mohlo pomoci pochopit, jak může jeden Bůh existovat ve třech rovnocenných osobách?

Přehled dne: Trojjedinost – jedno z mála skutečných tajemství o Bohu
 Miliony křesťanů věří v Trojici
 Bible hovoří o třech božských osobách, proto věříme v trojjedinost

BŮH DUCH SVATÝ I.

„Duch je tím Pánem, kde je Duch Páně, tam je svoboda.“ (2 K 3,17)

Většina z nás nemá problém představit si Otce jako Boha. Také představa Ježíše jako Boha – jako plně božské bytosti představené v lidské podobě – se dá pochopit, i když to není tak snadné. Mnohem těžší je však pro mnoho z nás pochopit, že také Duch svatý je skutečný Bůh. Zdá se to snazší, považovat Ducha svatého ne za Boha samého, ale za nějaký druh neosobní síly, jakousi božskou energii a moc (jako je např. gravitace), která vychází z Boha a proniká do světa.

Bible však jasně učí, že Duch svatý je Bůh. To znamená, že Duch je – právě tak jako Otec a Syn – jednou z božských osob Božstva.

Jak nám uvedené verše pomáhají pochopit božskou přirozenost Ducha svatého?

Gn 1,2 _____

Mt 1,20 _____

Mt 28,19 _____

J 14,16 _____

Sk 5,3.4 _____

Ř 8,11 _____

1 K 2,10.11 _____

Vlastnosti připsané Duchu svatému, včetně pravdy (J 16,13), života (Ř 8,2) a všemohoucnosti (1 K 2,10.11), jsou také připsány Bohu. Ježíš řekl, že rouhavá slova vyslovená proti němu mohou být odpuštěna, ale pokud budou určena Duchu svatému, odpuštěna být nemohou (Mt 12,31.32). Z toho je jasně patrné, že Duch svatý nemůže být nikdo menší než Bůh. Sotva bychom pochopili verš Mt 1,20, kde je psáno, že Ježíš byl počat v Marii z Ducha svatého, kdyby Duch nebyl skutečným Bohem (viz Gn 1,2).

Přehled dne: Z lidského pohledu je nám mnohem bližší Otec nebo Syn než Duch
Lidské představy o Duchu svatém: síla, energie, záření
Pět důvodů pro skutečnost, že Duch musí být Bůh

BŮH DUCH SVATÝ II.

„Ale Petr mu řekl: „Ananiáši, proč satan ovládl tvé srdce, že jsi lhal Duchu svatému a dal stranou část peněz za to pole? Bylo tvé a mohl sis je přece ponechat; a když jsi je prodal, mohl jsi s penězi naložit podle svého. Jak ses mohl odhodlat k tomuto činu? Nelhal jsi lidem, ale Bohu!“ (Sk 5,3.4)

V těchto dvou verších jsou výrazy Bůh a Duch svatý zaměnitelné. Petr zde dává Ducha svatého a Boha na stejnou úroveň. Jsou to velmi důležité verše, které poukazují na božství Ducha svatého.

Jak nám verše 1 K 12,4–11.28 pomáhají pochopit božství Ducha svatého?

1 K 12, tak jako kapitoly 13 a 14, hovoří o Božích darech; o schopnostech, kterými Bůh obdařil členy církve. Je zajímavé, že Pavel v nich používá stejnou záměnu, jakou použil Petr v rozhovoru s Ananiášem a Zafírou. Výrazy Duch v 1 K 12,4–11 a Pán a Bůh ve verších 5.6 a 28 jsou použity zaměnitelně.

Koho Ježíš nazval Zástupcem, jehož chtěl poslat svým následovníkům po svém nanebevstoupení? J 14,16

Ježíš se tu obrací na svého Otce jako sobě rovnou bytost a žádá o dar pro své následovníky. „...on vám dá jiného Přímluvce...“ – pro výraz „jiného“ je použito řecké slovo *allos*, které znamená „jiný stejného druhu“, v protikladu k výrazu *heteros*, což znamená „jiný odlišného druhu“. Ježíš chtěl poslat učedníkům a následujícím generacím svých následovníků Někoho, kdo je jako On sám – kdo je též Bohem. Předtím dával Ježíš sám sebe do souvislosti se svým Otcem, nyní uvádí spojitost s Duchem. Z toho vyplývá, že všichni jsou si rovni – jsou to osoby Božstva.

Klamali jste někdy Ducha svatého, podobně jako Ananiáš a Zafíra? Jak se to projeví v našem životě? Jak se tomu můžeme vyhnout?

Přehled dne: Bible na některých místech ztotožňuje Ducha svatého s Bohem
Duch svatý není *heteros*, je tentýž jako Syn a Otec

JEDNOTA BOHA

„Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.“ (2 K 13,13)

„Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého.“(Mt 28,19)

Jak nám tyto verše pomáhají pochopit božskou přirozenost Ducha svatého?

Křesťané často byli (a někdy ještě jsou) obviňováni z toho, že jsou polyteisté (že uctívají víc než jednoho Boha). Toto obviňování je mylné. Jako křesťané uznáváme, že existují tři osoby Božstva, které jsou „jedno, pokud jde o cíl, myšlení a povahu, nikoli pokud jde o osobnost“ (CZ 278; MH 422). Křesťanství, to není víra ve tři odlišné bohy, ale v Boha jediného, který se projevil ve třech osobách působících navzájem v dokonalém souladu.

Jak představuje Mojžíš Boha v Dt 6,4?

„... náš Bůh“ bychom v tomto verši mohli přeložit také jako „naši Bohové“. I když Židé byli silní monoteisté, přesto používali jméno pro Boha v množném čísle. Tento „jediný“ Bůh je popisován podstatným jménem v množném čísle.

Celá staletí vedou učenci diskusi o smyslu a významu množného čísla (plurálu) použitého v tomto verši i na jiných místech Písma v souvislosti s Bohem. Židovští i křesťanští teologové předložili svá vysvětlení plurality Božstva. Můžeme v tom spatřovat důležitý argument pro podporu naší víry v trojedinost, ale není to jednoznačný důkaz. Existuje jiný, mnohem konkrétnější biblický důkaz, který potvrzuje naše chápání Boží podstaty.

Jaká naděje pro nás vyplývá z toho, že v plánu spasení jsou zapojeny všechny tři osoby Božstva?

Přehled dne: Trojedinost – dogma, které nám pomáhá pochopit nepochopitelné
Gramatika se pokouší zprostředkovat nezprostředkovatelné
Bůh je jeden, gramatika jej však popisuje plurálem

DŮKAZY O TOM, ŽE DUCH JE OSOBA

„Neboť kdo z lidí zná, co je v člověku, než jeho vlastní duch? Právě tak nikdo nepoznal, co je v Bohu, než Duch Boží.“ (1 K 2,11)

Ježíš přišel na zem jako člověk, v lidské podobě, nemáme proto problém představit si jej jako člověka s určitými charakterovými vlastnostmi. Ducha svatého si naopak často představujeme jako „to“, jako nějaké neosobní bytí či moc. Bible však představuje Ducha svatého jako osobnost s inteligencí (J 14,26; 15,26; Ř 8,16), vůlí (Sk 16,7; 1 K 12,11) a citovými postoji (Ef 4,30).

V Bibli je Duchu svatému připisováno konání, které dokazuje, že jde o osobu. Duch svatý výslovně hovoří (1 Tm 4,1), vysílá lidi na misie (Sk 10,19.20), brání jim jít na některá místa (Sk 16,7), dává příkazy (Sk 11,12), určité věci nedovoluje (Sk 16,6), povolává kazatele evangelia (Sk 13,2), určuje rozsah jejich povinností (Sk 20,2) a je prostředníkem (Ř 8,26.27). Takové vlastnosti a činy se obvykle vztahují k lidské bytosti, nepatří nějaké síle nebo vlivu.

Co pověděl Ježíš o Duchu? Jak tyto verše zachycují dílo Ducha svatého? J 15,26; 16,13.14

Přestože je slovo „Duch“ v řečtině středního rodu, bibličtí pisatelé při zmínkách o něm používají rod mužský. Když Duch promlouvá sám o sobě, používá zájmeno pro první osobu – „Oddělte mi Barnabáše...“ (Sk 13,2) – je proto vhodné v souvislosti s Duchem svatým používat „on“. Střední rod v řečtině bezpochyby přispěl k použití obvyklých výrazů a symbolů, které Bible používá, aby představila jeho podstatu a působení – oheň, vítr, olej, pečeť atd.

Co to pro tebe znamená, že Duch svatý není jen nějaká božská síla, ale Bůh sám? Je dobré vědět, že Bůh Duch svatý – v protikladu k neosobní síle – působí osobně a je nám v našich životech velmi blízko?

Přehled dne: Gramatika a Duch svatý
Duch svatý není „to“, ale „On“
Bible popisuje Ducha svatého jako osobnost

DOPORUČENÉ STUDIUM

„Je potřebné, abychom si uvědomili, že Duch svatý – který je stejně osobou, jako je Bůh osobou – se prochází po této zemi.“ (Ev 616)

„Duch svatý je osobnost, jinak by nemohl dosvědčovat ‚našemu duchu, že jsme Boží děti‘ (Ř 8,16). Musí být též božskou osobou, jinak by nemohl odhalit tajemství ukrytá v Boží mysli. ‚Neboť kdo z lidí zná, co je v člověku, než jeho vlastní duch? Právě tak nikdo nepoznal, co je v Bohu, než Duch Boží.‘ (1 K 2,11).

Působení knížete zla můžeme dostat pod kontrolu jedině mocí Boží v třetí osobě Božstva – v Duchu svatém.

Máme spolupracovat s třemi největšími mocnostmi nebe – Otcem, Synem a Duchem svatým. Oni budou působit prostřednictvím nás, takže se staneme Božími spolupracovníky.“ (Ev 617)

Náměty k přemýšlení

- 1. Ať někdo, kdo je ochotný, se ve třídě podělí o svoji zkušenost s Duchem svatým a povypráví, jak změnil jeho život.**
- 2. Pochopit myšlenku pluralitní podstaty jediného Boha není lehké. Naše chápání má svá omezení. Přesto by tyto hranice neměly překážet naší víře v biblické učení o trojjediném Bohu. Musíme tomu dokonale rozumět, když chceme něčemu věřit?**

Tento týden se modlíme za Moravsko-Slezské sdružení v Česko-Slovenské unii.

SYMBOLY DUCHA SVATÉHO V PÍSMU

Biblické verše na tento týden: Mt 3,11; 10,16; J 1,9.32; 7,37-39; 2 K 1,20-22; 1 Pt 1,22

Verš k zapamatování

„Vítř vane, kam chce, jeho zvuk slyšíš, ale nevíš odkud přichází a kam směřuje. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha.“ (J 3,8)

Kromě nespočetných míst, kde se přímo jmenuje Duch svatý, najdeme ve Starém i Novém zákoně mnoho veršů, které odkazují na Ducha použitím různých symbolů a ilustrací. Díky nim můžeme pochopit jeho působení a službu v životě věřících lidí.

„Je v nás jako světlo, které nám svítí; jako přítel, který nám radí; jako voda, která nás občerstvuje; jako utěšitel, který nás potěšuje; jako učitel, který nás vyučuje; jako vůdce, který nás vede; jako olej, který nás rozsvěcuje; jako oheň, který nás očišťuje; jako holubice, která pro nás má pochopení; jako pečeť, která nám dává jistotu; jako svědek, který nás upevňuje; jako síla, která nás drží; jako moc, kterou potřebujeme k modlitbě; jako zdroj, který nám pomáhá přinášet ovoce; jako míza, která v nás působí růst; je v nás jako ten, kdo nám připomíná, že všechna vzácná Boží zaslíbení jsou v Kristu jistá, a jako závdavek budoucí slávy.“ (Emblems of the Holy Spirit, 246)

V tomto úkolu budeme hovořit o některých z těchto symbolů a o tom, co znamenají.

Cíl úkolu:

1. Zapamatovat si sedm obrazů popisujících Ducha svatého.
2. Vnímat tyto obrazy jako přiblížení díla Ducha svatého v oblasti křesťanského posvěcení a růstu.

HOLUBICE

„Jan vydal svědectví: „Spatřil jsem, jak Duch sestoupil jako holubice z nebe a zůstal na něm.“ (J 1,32)

„Pán slíbil, že dá Janovi znamení, díky kterému pozná, kdo je Mesiáš. A nyní, když vycházel z vody, slíbené znamení přišlo – viděl otevřené nebe a Duch Boží se v podobě třpytivé zlaté holubice vznášel nad hlavou Ježíše Krista.“ 5BC 1078

Jaké vlastnosti ti přicházejí na mysl, když si představíš holubici? Proč byl jako symbol použit právě tento druh ptáka, a ne třeba vrána, sup nebo jestřáb? Viz Mt 10,16.

Slovo „bezelstní“ v Mt 10,16 můžeme přesněji přeložit jako „čistí“, „ryzí“, „bez příměsi zla“. Jistě je to výstižný popis Ježíše Krista, ale také náznak toho, co může Duch svatý vykonat v životě věřících.

Přečti si Ef 5,9.10; 2 Te 2,13 a 1 Pt 1,22. Co nám chce Pán povědět v těchto verších?

Bible jasně hovoří o tom, jak by měli žít ti, kdo následují Krista. Dobře však víme, že takoví, jaké nás chce Bůh mít, můžeme být jen díky moci shora, která působí v našich srdcích. Jsme na tom příliš špatně; sami od sebe prostě nedokážeme být lepší. Jedině očišťující, obnovující a posvěcující moc Ducha nás může uzpůsobit k tomu, abychom odrazili čistotu a charakter Ježíše Krista. To je cíl všech Kristových následovníků.

V kterých oblastech života potřebuješ učinit největší nápravu? Jakým způsobem můžeš spolupracovat s Duchem svatým, aby mohl uskutečnit potřebné změny?

Přehled dne: Duch svatý jako krotká holubice
Duch svatý jako ten, kdo nám pomáhá změnit se

VODA

„V poslední, velký den svátků Ježíš vystoupil a zvolal: „Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije! Kdo věří ve mne, proudy živé vody poplynou z jeho nitra, jak praví Písmo. To řekl o Duchu, jež měli přijmout ti, kteří v něj uvěřili. Dosud totiž Duch nebyl dán, neboť Ježíš ještě nebyl oslaven.“ (J 7,37–39)

Ježíš tady připodobňuje Ducha k vodě. Voda je základ života. Život bez vody není možný. Z toho vyplývá, že bez přítomnosti Ducha svatého nemůže existovat žádný duchovní život. Voda je také něco, co nedokážeme sami vytvořit. V tom jsme zcela závislí na Bohu. Totéž platí i o Duchu svatém.

Zajímavá je také myšlenka vody vytékající ze srdcí těch, kdo věří v Ježíše. Pán tak ukazuje na projev Ducha v těch, kteří v něj věří: to, co prostřednictvím Ducha přijali, bude vzápětí proudit od nich k ostatním.

Jak vyjadřuje verš Iz 44,3.4 tutéž myšlenku, o které mluvil Ježíš?

Druhá část třetího verše vysvětluje, co znamená jeho první část. Verš 4 naznačuje, že jako je růst výsledkem zavlažení vyprahlé půdy, tak bude duchovní růst výsledkem vylití Božího Ducha. Samotný růst je pozitivním důkazem života. Tak jako se vyprahlá zem zazelená, když ji budeme zavlažovat, může i Duch svatý změnit „mrtvého“ člověka v někoho, kdo odráží Kristovu krásu. „Boží Duch v nás pak skrze víru probudí nový život.“ (TV 108; DA 176)

Přečti si Mt 18,21–35. V těchto verších nacházíme princip, který výstižně vyjadřuje myšlenku dnešní části. Našel jsi jej?

Učinil Duch svatý pro tebe něco, co bys měl udělat i ty ostatním?

Přehled dne: Duch svatý jako životodárná voda
Duch svatý mění „mrtvého“ člověka ve znovuzrozeného

„Pět z nich bylo pošetilých a pět rozumných. Pošetilé vzaly lampy, ale nevzaly si s sebou olej. Rozumné si vzaly s lampami i olej v nádobkách.“ (Mt 15,2–4)

Olej je symbolem Ducha svatého. Tak jako lampy za Ježíšových dnů, jež bez oleje nesvítily, ani křesťan – přestože je tím pověřen – nemůže bez Ducha svatého svítit svým životem světu. (Mt 5,14–16) Rozumné panny v tomto podobenství si vzaly olej. Přijaly totiž, co můžeme přijmout i my – „Boží milost, občerstvující, osvěcující moc Ducha svatého, která z Bible dělá světlo pro naše nohy a osvěcuje naši stezku.“ (VDV 260.261; GC 394)

Jakými slovy popisuje osvěcující moc Ducha svatého Zacharjáš? Co chtěl asi povědět anděl slovy ve verši 6? Za 4,1–6

Lampy nebo svítilny představují církev, Ježíšovy následovníky (viz Zj 1,20). Od svatých bytostí, stojících v Boží přítomnosti, se jeho Duch přenáší na lidské prostředníky, kteří svůj život zasvětili jeho službě. Správný postoj vůči Božímu světlu a pravdě můžeme mít jen díky posvěcující a obnovující moci Ducha svatého, jež působí na naše srdce. Jen díky Duchu svatému, ne v lidské moci a síle, se můžeme stát branou, přes kterou bude proudit milosrdenství a milost tomuto hříšnému a umírajícímu světu.

Z dvou oliv v Zacharjášově vidění, jež stály před Bohem, vytékal zlatý olej a zlatým potrubím vtékal do nádoby ve svatyni, která zásobovala olejem lampy, takže mohly nepřetržitě vydávat jasné, zářivé světlo. Podobně i posvěcené bytosti, které stojí v Boží přítomnosti, odevzdávají plnost Božího světla, lásky a moci jeho lidu, aby mohl dále šířit světlo, radost a osvěžení. Boží lid se má stát „potrubím“, skrz které poteče k světu proud Boží lásky.

Čím jsi byl v posledních 24 hodinách? Slabou žárovkou? Světélkující lampou? Anebo jasným majákem naděje a milosti?

Přehled dne: Duch svatý jako zdroj světla a osvětlení
Křesťan je ‚potrubím‘, kterým proudí Boží láska k tomuto světu
Bez Ducha svatého se křesťan ‚potrubím‘ nikdy nestane

PEČEŤ A ZÁVDAVEK

„On nám také vtiskl svou pečeť a do srdce nám dal svého Ducha jako závdavek toho, co nám připravil.“ (2 K 1,22)

Co nám chce Pavel povědět ve verších 2 K 1,20–22?

Pavel ke znázornění daru Ducha svatého používá symbol z oblasti financí – zálohu (závdavek). Duch svatý je něco jako první splátka, záruka plného dědictví při Ježíšově návratu.

Kde v předcházejících verších vidíš působení trojjediného Boha? Proč by měly být pro nás zdrojem jistoty, pokud jde o spasení?

V uvedených verších si všimněme, v kom máme všechna tato zaslíbení. Pravdaže v Ježíši, neboť „ke všem zaslíbením Božím ... bylo v něm řečeno ‚Ano‘“ (v. 20). Jistotu, o které tu Pavel hovoří – pečeť Duchem svatým – máme díky tomu, co pro nás Ježíš učinil na kříži. Jen díky kříži nám byl dán Duch svatý, pečeť našeho vykoupení.

Dar Ducha svatého věřícímu člověku je z Boží strany slíbenou zárukou, že mu Bůh udělí dar spasení v plnosti; což se stane tehdy, až ho vezme z tohoto hříšného světa a dá mu dědictví ve svém věčném království. Mezi lidmi je peněžitá záloha závazkem ze strany kupujícího, že dokončí dohodnutou transakci. Duch svatý je závdavkem, první splátkou slíbeného spasení, jehož celá suma byla zaplácena na kříži.

Tyto verše však nic neříkají o tom, že ‚jednou spasený je navždy spasený‘. Duchu svatému se můžeme vzepřít (Sk 7,51); můžeme se od něj odvrátit. Boží svrchovanost neomezuje svobodnou vůli člověka. Pokud jsme rozhodnutí jej následovat a žít vírou – prosit o jeho sílu, když jsme v pokušení, když padneme – můžeme si být jisti, že učiní všechno, co nám slíbil. Potřebujeme snad ještě větší jistotu?

Pavel napsal, že „ke všem Božím zaslíbením ... bylo v něm řečeno ‚Ano‘“. (v. 20) Která zaslíbení mají pro tebe největší význam? Která ti dávají nejvíc jistoty a útěchy?

Přehled dne: Duch svatý jako pečeť; milost kříže je přítomnou skutečností
Duch svatý jako závdavek; budoucnost nebe je přítomnou skutečností

SVĚTLO A OHEŇ

„Bylo tu pravé světlo, které osvěcuje každého člověka; to přicházelo do světa.“ (J 1,9)

„Každý projev lásky a soucitu, každá snaha lidského srdce oblažit a povznést jiné, prozrazuje působení Ducha svatého. I lidé z pohanského prostředí, kteří nevěděli nic o psaném Božím zákonu a nikdy neslyšeli jméno Ježíše Krista, se chovali laskavě k učedníkům Pána Ježíše a chránili je s nasazením vlastního života. Jejich činy svědčily o působení Boží moci. Duch svatý vštípil milost Spasitele do srdcí pohanů a vzbudil v nich soucit, ač to neodpovídalo jejich přirozeným sklonům ani výchově. „Pravé světlo, které osvěcuje každého člověka, přicházelo na svět“ (J 1,9) a osvětilo je. Jestliže za ním šli, vedlo jejich kroky do Božího království.“ (KP 310; COL 385)

Přemýšlej o tom, jak verši J 1,9 rozuměla Ellen Whiteová. Na které důležité otázky odpovídá? Které otázky nechává nezodpovězené?

Čím bude podle Jana křtít Ježíš své následovníky? Co pravděpodobně mínil tím, co pověděl? Mt 3,11

Pro ty, kteří poznali starozákonní tradice, měl oheň velký význam, protože symbolizoval Boží přítomnost. (Ex 3,2) Oheň též představoval ochranu a vedení Boží prozřetelností (Gn 13,21), Boží souhlas (Lv 9,24) a očišťující, posvěcující moc Boží (Iz 6,6.7).

Prožil jsi zkušenost křtu ohněm? Jak se to stalo? Co ses naučil?

Přehled dne: Duch svatý jako jasné světlo – život podle hodnot, které nejsou ze světa
Duch svatý jako spalující oheň – život změny a neustálého růstu

DOPORUČENÉ STUDIUM

V knize Kristova podobenství si přečti text na stranách 89–91 a 242–244 (COL 158.159; 405–408); v knize Touha věků oddíly na stranách 115.116 a 288.289 (DA 190.453.454); v knize Cesta ke zdraví a životní harmonii strany 33–35 (MH 36.37); v knize Velké drama věků strany 280.281 (GC 425.426) a v knize Cesta ke Kristu strany 40.41 (SC 57.58).

Další příklad popisující dílo Ducha svatého použil sám Ježíš, když působení Ducha přirovnal k větru. (J 3,8) Vítr nevidíme; nevíme, odkud přichází ani kam jde. I když je neviditelný, jeho účinky jasně vidíme. Ježíš připodobnil Ducha k větru. Nevidíme ho, ale to, jak mění život lidí, je zcela zřetelné. Samotný Duch je však tajemstvím. Z třech osob božské Trojice je pro lidstvo nejneobvyklejší. Ježíš přišel zjevit Otce (J 1,18) a Ježíše lidstvo vidělo v lidské podobě. Nikdo však nikdy neviděl Ducha, ani nám ho nikdo nezjevil.

„Kristus používá vítr jako symbol Božího Ducha. Kterým směrem fouká vítr, zjistíme podle toho, jak se naklání rostliny. Neumíme však povědět, odkud přichází a kam jde. Tak je to i s Božím Duchem. Nevíme, prostřednictvím koho se projeví.“ (2 SM 15)

Náměty k přemýšlení

- 1. Porovnejte ve třídě své odpovědi na poslední otázku v části na středu. Která zaslíbení se opakovala nejčastěji?**
- 2. Tento úkol zdůrazňoval změny, které Duch svatý působí v našem životě, a jak by se tyto změny měly projevat. Jak by měla být církev jako celek ovlivněna Duchem svatým? Které změny by mohl Duch svatý uskutečnit v církvi nebo sboru? Jak by se tyto změny měly projevit například ve vztahu církve a vašeho sboru ke společnosti?**
- 3. Co byste jako třída mohli udělat, aby byl váš sbor vnímavější na působení a moc Ducha svatého?**

Tento týden se modlíme za Moldavské sdružení v Rumunské unii.

JEŽÍŠ A DUCH SVATÝ

Biblické verše na tento týden: Gn 1,2; Jb 33,4; Mt 1,18–20; 3,16.17; L 1,35; J 3,3–34; Ř 8,11; Žd 9,14

Verš k zapamatování

***„Anděl jí odpověděl: ‚Sestoupí na tebe Duch svatý a moc Nejvyššího tě zastíní; proto i tvé dítě bude svaté a bude nazváno Syn Boží.‘“
(L 1,35)***

Duch svatý spolupracoval při Ježíšově vtělení a jeho příchodu na tuto zem. Duch zastínil Marii, a počala Ježíše. Dříve než Ježíš začal svoji věrnou službu, byl obdarován Duchem, který na něj sestoupil při křtu v podobě holubice. Hned po křtu jej Duch vedl na poušť.

Během celé své služby byl Ježíš veden Duchem. Bezvýhradně se rozhodl konat vůli svého Otce, jak to o něm předpověděly svaté spisy a jak ho k tomu vedl Duch. Zřekl se svých zálib. Podobně jako já a ty, ani on nechtěl zemřít ve věku 33 let. Prosil dokonce svého Otce, aby od něj tento kalich odejmul, je-li to možné. Byl však ochoten raději zemřít než jednat v rozporu s vůlí svého Otce. Netrval na tom, aby se věci děly tak, jak chtěl on sám, i když tím mohl snadno uniknout smrti.

Svoji práci, službu a zázraky konal pod vedením Ducha svatého. Stejně to musíme činit i my.

Cíl úkolu:

1. Rozdělit Ježíšův život na pět částí a všimnout si, jaké spojení Ježíše a Ducha je provázelo.
2. Uvědomit si, že to není velikost práce, co je na našem životě nejdůležitější; ale to, v jakém Duchu tuto práci konám.

ZÁZRAČNÉ NAROZENÍ

„Sestoupí na tebe Duch svatý a moc Nejvyššího tě zastíní; proto i tvé dítě bude svaté a bude nazváno Syn Boží.“ (L 1,35)

Jakou úlohu při Ježíšově narození připisují verše Mt 1,18–20 a L 1,35 Duchu svatému?

Pokud jsou v Písmu verše, které dokazují omezenost vědy, lidského rozumu a zkušeností, jimiž se člověk snaží vysvětlit velké pravdy o Bohu, pak tyto musí být uvedeny mezi prvými. Je to zvláštní, žena počne působením Ducha svatého, a navíc je panna. (Mk 1,23) V průběhu celých církevních dějin lidé přicházeli s různými vysvětleními Ježíšova narození. Vždy byla jiná, než uvádějí tyto verše. Ti, kteří věří jen vlastním smyslům, svým zkušenostem nebo moderní vědě, mají potíže přijmout pravdu obsaženou v těchto verších. Avšak ti, kteří věří v Boží moc (L 1,37; Žd 11,6) a pravdivost Božího slova (2 Tm 3,16), ji přijmou – a to bez ohledu na to, jak málo dokážeme pochopit to, co nám zjevují. Žít budeme přece vírou. (Žd 10,38) Co jiného je víra než ochota přijmout to, co nemůžeme úplně pochopit?

Jak nám uvedené verše pomáhají lépe pochopit úlohu Ducha svatého při Mariině těhotenství a narození Ježíše Krista? Gn 1,2; Jb 33,4; J 3,3–8; Ř 8,11

Jakkoli nepochopitelné je Ježíšovo vtělení, není těžké porozumět tomu, proč samotný Duch svatý, jedna osoba božské Trojice, byl původcem nadpřirozeného početí. Kdo jiný než Bůh mohl vykonat takový zázrak? Je těžké představit si anděla nebo nějakou nižší stvořenou bytost jako původce tohoto podivuhodného činu.

Kterým věcem v nadpřirozeném světě věříš, že jsou pravdivé, i když jim plně nerozumíš? Jak ti tyto příklady víry pomáhají si uvědomit, že i v oblasti víry jsou věci, kterým můžeš věřit bez toho, aniž bys jim rozuměl?

Přehled dne: Víra je důvěra; křesťan důvěruje Bohu, neboť se přesvědčil, že Bůh je důvěryhodný
Ježíšovo narození – důvěřuji „slepě“ Bohu, že se to stalo, i když tomu nerozumím
Bůh sám a osobně, skrze Ducha svatého, uskutečnil své vlastní vtělení

POMAZANÝ DUCHEM

„Vtom, jak vystupoval z vody, uviděl nebesa rozevřená a Ducha, který jako holubice sestupuje na něj.“ (Mk 1,10)

Jakou úlohu měl Duch svatý v Ježíšově pozemské službě? Mt 3,16.17; Mk 1,10; L 3,21.22 a J 1,32–34

I když byl Ježíš neposkvrněný Boží Syn, od věčnosti u Boha (J 1,1–3), jako člověk byl ve svém životě zcela závislý na působení Ducha svatého. To znamená, že se ve svém lidství nechal vést a posilňovat Duchem svatým.

Při této události si všimněme, že všechny tři osoby Trojice se projevily zvláštním způsobem. S tím se v Písmu nesetkáváme často. Byl tu Otec, Syn i Duch svatý. To ukazuje, jak významnou událostí bylo Ježíšovo pomazání a křest. Tady se ve skutečnosti začalo jeho dílo vykoupení lidstva, ale též ukončení velkého sporu se satanem.

Co nám verše Mt 4,1; Mk 1,12 a L 4,1 říkají o nepřetržitém působení a úkolu Ducha svatého v Ježíšově službě?

I v těchto verších vidíme vliv Ducha svatého na život a dílo Ježíše Krista. Právě tehdy, při pokoušení na poušti, podstoupil Ježíš stejnou zkoušku jako Adam, jen za mnohem těžších podmínek. Všichni tři pisatelé, kteří se zmiňují o tomto pokušení, zdůrazňují, že to byl právě Duch, který na něj zjevně sestoupil při křtu a vedl ho i na poušť. Jednoznačně také uvádějí, že ho pokoušel satan.

Stál jsi už tváří v tvář vlastnímu „pokušení na poušti“? Jak jsi dopadl? Jak ti může pomoci Ježíšova zkušenost, když se znovu ocitneš v pokušení?

Přehled dne: Ježíšův křest – Boží osobní přítomnost zdůraznila výjimečnost této události
Ježíšův křest – začátek jeho pozemské služby
Ježíšův křest – začátek konce satanovy služby

VEDENÝ DUCHEM

„Ten, koho poslal Bůh, mluví slova Boží, neboť Bůh udílí svého Ducha v plnosti.“ (J 3,34)

„Kdo mu uvěří, dává za pravdu Bohu. Ježíš totiž mluví Boží slova z Božího pověření. Bůh jej k tomu také plně uschoptil svým Duchem.“ (J 3,33.34 – SNC)

Co tato slova prozrazují o vlivu Ducha svatého na Ježíšův život? Co by měla povědět nám o působení Ducha v našem životě?

Ze Sk 1,1.2 jasně vyplývá, že Ježíš „v Duchu svatém přikázal svým vyvoleným apoštolům, jak si mají počínat...“ Je to další z jednoznačných zmínek o tom, že Ježíš byl ve svém životě závislý na moci Ducha svatého.

Co bylo Ježíšovým hlavním cílem během jeho života na zemi? J 4,34; 6,38; 8,29 Jak to souvisí s působením Ducha svatého v jeho životě?

„Ježíš jako člověk byl po celou dobu svého ponížení pod neustálým vlivem Ducha svatého. Boží Syn, který v ničem netrpěl nedostatku a jako Bůh spolu s Otcem a Duchem svatým vlastnil všechno, se slitoval a vzal na sebe lidskou přirozenost... I když byl Boží Syn, přípravu a řízení svého života nevezal do vlastních rukou, ale byl ochoten podřídit se Duchu svatému.“ (Abraham Kuyper)

Jaké změny bys měl ve svém životě učinit, aby každé slovo, které vyslovíš, mohlo být vysloveno pod vlivem Ducha svatého? Budou tvá slova jiná, než byla doposud?

Přehled dne: Ježíš žil z Ducha, v Duchu a s Duchem
Ježíšův život v podřízenosti Duchu svatému je výzvou pro každého křesťana, aby žil z Ducha, v Duchu a s Duchem

Středa 12. dubna

DÍLO VEDENÉ DUCHEM SVATÝM I.

„Duch Hospodinův jest nade mnou; proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst; poslal mne, abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil léto milosti Hospodinovy.“ (L 4,18.19)

Přečti si uvedené verše a zaměř se na to, na co kladl důraz Ježíš. Jak se v jeho životě projevilo to, že Duch Hospodinův byl nad ním?

Ježíš zvěstoval evangelium posedlému nečistým duchem (Mk 5,1–16); odpustil hříšné Marii Magdalské (L 7,36–48; J 8,1–11) a vysvobodil ji z otroctví hříchu; navrátil zrak tělesně i duchovně slepému (Mk 10,46–52); propustil zdeptané na svobodu a vyhlásil léto milosti Hospodinovy.

Farizeové tvrdili, že Ježíš vyhání nečisté duchy v moci Belzebula. On však jasně pověděl, že zázraky koná mocí Ducha Božího. (Mt 12,28) Ježíš byl během své pozemské služby při konání zázraků závislý na moci Ducha.

Jakou úlohu sehrával Duch svatý, když se Ježíš obětoval jako výkupné za naše hříchy? Žd 9,14

Jak shrnul Petr Duchem vedenou službu Ježíše Krista? Sk 10,38

Jak můžeme i my, když budeme naplněni Duchem, konat pro druhé alespoň něco z toho, co pro ně činil Ježíš?

Přehled dne: Není důležité, kolik toho uděláš, ale jakým duchem jsi veden Ježíš ve všem, co činil, byl veden Duchem svatým
Ježíš konal to, co se podle proroctví od Mesiáše očekávalo

DÍLO VEDENÉ DUCHEM SVATÝM II.

„Vždyt i Kristus dal svůj život jednou provždy za hříchy, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás přivedl k Bohu. Byl usmrčen v těle, ale obživen Duchem.“ (1 Pt 3,18)

Bůh je jeden, ale trojjediný. Tři osoby Trojice úzce spolupracují. V tom, co činí, jsou dokonale sjednoceny. Z toho vyplývá – i když tento verš říká, že Ježíš byl vzkříšen Duchem – že i další dvě osoby Božské Trojice měly účast na Ježíšově vzkříšení.

Kdo podle apoštola Pavla vzkřísil Ježíše? Ga 1,1; Ef 1,17–20

Co říká o svém vzkříšení sám Ježíš? Jak nám tento verš pomáhá pochopit všechno, co souvisí s jeho vzkříšením? J 10,17.18

„Kristus mohl nad otevřeným Josefovým hrobem vítězně prohlásit: ‚Já jsem vzkříšení a život.‘ (J 11,25) To může říci jen Bůh. Všechny stvořené bytosti žijí jen z jeho vůle a moci. Jejich život závisí na Bohu. Od nejvyššího serafína po nejnepatrnější živou bytost, všichni čerpají život z věčného Zdroje. Jedině ten, kdo je jedno s Bohem, mohl říci, že má moc život položit a zase jej přijmout. Kristus měl ve svém božství moc lámat pouta smrti.“ (TV 502; DA 785)

Pavel se příliš nezaobírá událostmi z Ježíšova života, avšak Ježíšova smrt a vzkříšení jsou neustálým tématem jeho listů. Když mluví o tom, co chtěl „především“ odevzdat věřícím, říká, že „Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem a byl pohřben; byl vzkříšen třetího dne podle Písem, ukázal se Petrovi, potom Dvanácti“ (1 K 15,3–5). Není proto divu, že Bible hovoří v souvislosti s Ježíšovým vzkříšením – stejně jako v souvislosti s jeho křtem – o všech třech osobách Božstva. To je to nejdůležitější, čemu jako křesťané věříme. Bez toho, jak říká Pavel, by naše víra byla marná (v. 17).

Proč je Ježíšovo vzkříšení pro nás adventisty tolik důležité, zvláště co se týká chápání stavu mrtvých?

Přehled dne: Ježíš je vzkříšen Duchem svatým

Vzkříšení, stejně jako křest, je událost, na kterou Bůh osobně dohlédl

DOPORUČENÉ STUDIUM

V knize Touha věků si přečti text na stranách 42–43; 65–66 a 74–75 (DA 72–74; 111–113; 122.123), v knize Cesta ke zdraví a životní harmonii stranu 318.319 (MH 479) a ve své Bibli Iz 58.

„Ježíš je nám příkladem . . . Žil ke cti a radosti svého Otce a oslavoval ho ve všedním běhu každodenního života. Svě dílo započal tím, že svědomitě vykonával práci řemeslníka, který si vydělával na živobytí namáhavou prací. V tesařské dílně pracoval stejně na Božím díle, jako když mezi davy konal zázraky. Na každého mladého člověka, který následuje Krista a snaží se být věrný a poslušný, jako byl doma v chudé rodině on, se vztahují Boží slova: ‚Zde je můj služebník, jehož podepírám, můj vyvolený, v němž jsem našel zalíbení.‘ (Iz 42,1)“ (TV 44; DA 74)

Všechno, co souvisí s Ježíšovým životem na zemi, bylo vykonáno mocí Ducha: (1) jeho početí – L 1,35; (2) jeho křest – L 3,21.22; (3) jeho ospravedlnění, to znamená vyhlášení, že jeho život byl spravedlivý – 1 Tm 3,16; (4) vedení v životě služby – L 4,1; 2,49; (5) jeho zázraky – Mt 12,28; (6) jeho vzkříšení – 1 Pt 3,18. Právě to přesvědčivě zdůrazňuje významnou úlohu Ducha svatého v plánu spasení.

Náměty k přemýšlení:

- 1. Diskutujte ve třídě o Ježíšově vtělení a o tom, co to znamená, že Bůh sám sestoupil na náš svět, aby zemřel za naše hříchy. Jakou naději nám to dává?**
- 2. Jakým praktickým způsobem můžeme dělat, co dělal i Ježíš? Například navštívit někoho nemocného nebo pozvat k sobě někoho na oběd? Jsou tyto činy viditelným projevem působení Ducha svatého v našem životě?**

Tento týden se modlíme za Jihofrancouzské sdružení ve Franko–Belgické unii.

ZASLÍBENÍ DUCHA SVATÉHO

Biblické verše na tento týden: Ex 31,3; Nu 11,25; Iz 6,1–7; 48,10; Ez 36,25–27; Mal 3,2.3; Mt 3,11; Ř 8,9; 2 K 3,3; 5,17; 7,1

Verš k zapamatování

„....a já požádám Otce a on vám dá jiného Přímluvce, aby byl s vámi na věky.“ (J 14,16)

Vylití Ducha svatého předpovídali mnozí starozákonní pisatelé. (Jl 2,28.29) Jan Křtitel – Ježíšův předchůdce – kázal zástupům, že ten, který přijde po něm, Mesiáš, bude křtít Duchem svatým a ohněm.

Ježíšovi učedníci si však během Ježíšovy služby potřebu Ducha neuvědomovali. Ve své blízkosti měli Ježíše. Proč by měli potřebovat někoho jiného?

Ježíš jim však nemohl být stále blízkou, alespoň ne jako člověk. Plán spasení vyžadoval, aby odešel a – dříve než se vrátí pro ty, které vykoupil svojí krví – předložil zásluhy svého smíření v nebeské svatyni.

Proto Ježíš slíbil, že učedníkům pošle svého Ducha. On bude jejich Vůdcem a Utěšitelem, když jim bude těžko. On bude jejich stálým společníkem. Bude je podporovat a utěšovat, když ztratí svého Pána, a bude jim více než náhradou za Přítel, který je opustí. Jak uvidíme v tomto úkole, zaslíbení Ducha bylo určeno nejen učedníkům, ale i nám.

Cíl úkolu:

1. Pochopit, že zaslíbení o Duchu svatém neznamenají, že by Duch svatý ve starozákonní době nebyl nebo že by nepůsobil.
2. Zdůraznit, že zaslíbení vymezují novou úlohu Ducha svatého: tak jako Ježíš pobýval před 2000 lety se svými učedníky, bude Duch svatý s Ježíšovými následovníky i další tisíce let.
3. Vyjádřit vděčnost za to, že skrze přítomnost Ducha svatého v církvi máme všechno, co bychom měli, kdybychom byli v Ježíšově společnosti.

ZASLÍBENÍ VODY

„Pokropím vás čistou vodou a budete očištěni; očistím vás ode všech vašich nečistot a ode všech hnusných model. A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstraním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa. Vložím vám do nitra svého ducha; učiním, že se budete řídit mými nařízeními, zachovávat moje řády a jednat podle nich.“ (Ez 36,25–27)

Všimněte si zaslíbení v uvedených verších. Co Bůh slíbil učinit pro svůj lid? Přestože byla tato slova určena lidem, kteří žili v jiné době, proč jsou principy tohoto zaslíbení platné i pro nás?

Když Ezechiel mluví o Duchu, používá symbol vody. Pomocí ní prorok představuje Ducha jako očišťující a životodárný prostředek. Následovníci Ježíše Krista budou mít nový život; skrze moc Ducha svatého budou očištěni od poskvrn těla a budou žít životem víry a poslušnosti.

Z uvedených veršů je proto jasné, že ať už je dílo Ducha svatého jakékoli, zahrnuje v sobě proces posvěcení, jehož součástí je změna zvyků, jednání i slov. A co je nejdůležitější, patří k němu také změna srdce.

Co způsobí Duch svatý podle 2 K 3,3 v našem životě?

V souvislosti s uvedeným veršem si polož otázku: jestliže jsem Kristovým dopisem, jaké je moje poselství pro všechny, kteří mne čtou?

Přehled dne: Duch svatý obživuje to, co je mrtvé a kamenné
Duch svatý očišťuje to, co je poskvrněné

ZASLÍBENÍ JANOVA KŘTU

„Já vás křtím vodou k pokání; ale ten, který přichází za mnou, je silnější než já – nejsem hoden ani toho, abych mu zouval obuv; on vás bude křtít Duchem svatým a ohněm.“ (Mt 3,11)

„Jan hlásal příchod Mesiáše a vyzýval lid k pokání. Na znamení očištění od hříchů je křtil ve vodách Jordánu. Tím zcela jednoznačně dával najevo, že i když se Izraelci prohlašují za Bohem vyvolený národ, jsou poskvrněni hříchem, a pokud se neočistí, nemohou vejít do Mesiášova království.“ (TV 61; DA 104)

Jan si velmi dobře uvědomoval, že jeho křest nestačí na to, aby člověk obstál v Boží přítomnosti. Bylo zapotřebí něčeho víc než křtu vodou. Nutný byl křest ohněm.

Sotva bychom našli větší protiklady, než je oheň a voda. A přece jsou oba tyto živly použity k popisu působení Ducha svatého.

Jak se symbol ohně vztahuje k práci Ducha svatého? Iz 6,1–7; Mal 3,2,3; L 12,49; Žd 12,29

Oheň a voda jsou dva důležité přírodní prostředky k očištění. Výstižně jsou proto oba použity v souvislosti s obnovou srdce vlivem Ducha svatého. Přesto však na nás oheň působí zcela jinak než voda. V duchovním smyslu mohou oba tyto živly dosáhnout stejného výsledku, i když odlišným způsobem. Když si představíme vodu, máme před očima něco příjemného, utišujícího, občerstvujícího. Naopak oheň, i když je zdrojem tepla, znamená též zkoušky (1 Pt 4,12), bolest, utrpení. Symbol očišťujícího ohně představuje proces, který v nás nevyvolá nic příjemného či povzbudivého. Někdy je to však potřebné, udělat něco, co se podobá očišťujícímu ohni – odstranit všechno škodlivé a nepotřebné, abychom byli čistí od hříchu.

Co považuješ za „zkoušku ohněm“, která ve tvém životě způsobila zásadní změny? Naučil ses z těchto zkušeností něco, co by mohlo posloužit i jiným?

Přehled dne: Jan je méně než Ježíš, voda je méně než Duch svatý a oheň
Jan je menší světlo, které ukazuje na velké světlo, Ježíše Krista
Jan říká: Ježíš je důležitější než já, jeho následujte

DUCH JEŠTĚ NEBYL DÁN

„V poslední, velký den svátků Ježíš vystoupil a zvolal: „Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije! Kdo věří ve mne, proudy živé vody poplynou z jeho nitra, jak praví Písmo. To řekl o Duchu, jež měli přijmout ti, kteří v něj uvěřili. Dosud totiž Duch nebyl dán, neboť Ježíš ještě nebyl oslaven.“ (J 7,37–39)

Když Ježíš vyslovoval tato slova, Duch již sestupoval v podobě holubice na něj. Mnoho starozákonních odkazů naznačuje, že Duch svatý už dlouho pracoval v zájmu lidstva. Co má tedy Jan na mysli, když říká: „Duch svatý ještě nebyl dán.“?

Duch svatý působil vždy, kvůli hříchu však nepřišel na zem v plnosti až do té doby, než byl Ježíš oslaven (viz následující úkol).

Jaké zaslíbení dal Ježíš svým učedníkům, když přišel čas jeho odchodu? Mt 28,20; Sk 1,4.5

Jak máme chápat Ježíšovo zaslíbení, že je s námi až do konce světa? J 16,7

Ježíšův odchod byl pro učedníky a všechny věřící spíše obohacením než ochuzením. Dokud Ježíš žil na zemi, mohl být v jedné chvíli jen na jednom místě. Když byl s třemi učedníky na hoře, nemohl být zároveň s ostatními. Podobně jako my, také on byl ohraničený v prostoru. Duch svatý však není omezen lidstvím ani prostorem. Je všudypřítomný, není omezený hranicemi lidského těla. Je stejně dostupný všude a všem. Prostřednictvím přítomnosti Ducha svatého zůstane Ježíš s námi až do konce světa.

Znovu si přečti původní verše k dnešní části. Znáš někoho, z koho „teče proud živé vody“? Jaký je to člověk? Jak by ses mu v jeho kladných vlastnostech mohl více podobat?

Přehled dne: Duch svatý tu byl odjakživa, ale až po Ježíšově nanebevzetí začal formovat a vést církve

Ježíš byl pro hrstku – Duch svatý je tu pro miliony

JEŽÍŠOVO ZASLÍBENÍ

„Hospodin sestoupil v oblaku, promluvil k němu a odebral z ducha, který byl na něm, a dal jej těm sedmdesáti starším. Sotva na nich duch spočinul, prorokovali, ale potom už nikdy.“ (Nu 11,25)

Co Ježíš znovu slíbil svým učedníkům krátce před ukřižováním? Jakou naději dává toto zaslíbení nám? J 14,16

Hlavní význam slova, které je v tomto verši vyjádřeno jako „prosit“, je žádat, ptát se. V Janových spisech je obvykle použito v případě člověka, který něco žádá od někoho sobě rovného.

Toto je první přímé zaslíbení, které dal Ježíš svým učedníkům o příchodu Ducha svatého. Je zřejmé, že na mysl měl letnice. Nebylo to však poprvé, co se Duch zjevil na zemi.

„Duch svatý byl ve světě již před tím a od samého počátku díla vykoupení působil na lidská srdce. Dokud však byl na zemi Kristus, učedníci po žádné jiné pomoci netoužili. Teprve když Spasitel odešel, pocítili potřebu Ducha a on přišel.“ (TV 427.428; DA 669)

Jaký byl vliv Ducha svatého na lidi před Ježíšovým prvním příchodem? Ex 31,3; Nu 11,25; 1 S 10,6; Ž 51,10.11; Ez 36,25–27

Jan 20,22 hovoří o tom, že dřív než Ježíš opustil učedníky, „...dechl na ně a řekl jim: ‚Přijměte Ducha svatého.‘“ Potom opět pověděl: „Hle, sesílám na vás, co slíbil můj Otec.“ (L 24,49) Tento dar však přijali v plnosti až po Ježíšově nanebevstoupení. Dokud se učedníci prostřednictvím víry a modlitby nepodřídili zcela jeho působení, Duch svatý nebyl vylit. Až potom bylo Ježíšovým následovníkům svěřeno „bohatství“ nebes. Jinými slovy, i když jim Kristus dal toto nádherné zaslíbení, museli se připravit, aby ho mohli přijmout. Je tomu snad dnes jinak?

Často slyšíme, že se máme modlit o Ducha svatého. Co však musíme udělat, abychom byli připraveni jej přijmout?

Přehled dne: Ježíš slibuje učedníkům, že až odejde, pošle jim za sebe náhradu. Teprve když se učedníci smířili s tím, že je Ježíš definitivně pryč, mohli začít vnímat potřebu a přítomnost Ducha svatého. Duch svatý je pro Ježíšovy učedníky v každé době tím, co byl pro ně Ježíš, když byl na zemi.

JINÝ PŘÍMLUVCE

„Nenechám vás osiřelé, přijdu k vám.“ (J 14,18)

Namísto Ježíše přišel jiný Utěšitel, jiný Přímluvce. (J 14,16) Až dosud byl Ježíš se svými učedníky a v každém naléhavém případě jim pomohl. Nyní však přijde namísto něj někdo jiný.

Řecký výraz Paraklétos přeložený jako „Přímluvce“, „Utěšitel“, se skládá ze dvou slov: para znamená „spolu s“ a klétos je „ten povolaný“. Výraz paraklétos tedy znamená – „ten, kdo je povolaný stát po boku jiného“ nebo „ten, kdo je povolaný postavit se na místo jiného a pomoci mu v naléhavé situaci“. Proto jeden z významů tohoto slova je také „zastánce“, „rádce“.

Slovesná forma tohoto slova (parakalein) se překládá jako „napomínat“, „nabádat“. Proto to může být také ten, kdo napomíná. Ve skutečnosti u Jana převládá tento druhý význam v souvislosti s působením Ducha svatého. On „... vás naučí všemu a připomene vám všechno...“ (J 14,26); ten o mně vydá svědectví (J 15,26); „ukáže světu, v čem je hřích, spravedlnost a soud“ (16,8); uvede do pravdy a poví, co se stane (16,13); oslaví Krista a bude učedníkům zvěstovat, co od něj přijme (16,14).

Toto slovo však také vyjadřuje myšlenku mít vždy po ruce pomocníka, který poskytne radu, posilu, napomenutí nebo cokoli, co člověk potřebuje. Ježíš dal mezi sebe a přítomnost Ducha svatého znaménko rovnosti, to znamená, že Duch svatý pro ně učiní to, co dělal Ježíš.

Jaké je dílo Ducha svatého v našem životě? 1 J 3,24 a 4,13

Po Ježíšově odchodu do nebe nezůstali apoštolové a jejich následovníci sami a bez pomoci. Bude s nimi Přímluvce, který je nám vždy a všude k dispozici. „Od nebeského Utěšitele nás nemůže odloučit nic, žádná okolnost ani vzdálenost. Kdekoli jsme, kamkoli jdeme, on je vždy s námi, podpírá nás, povzbuzuje, dodává nám sílu a potěšuje nás.“ (TV 428; DA 670)

Máš zkušenost s tím, že Duch svatý byl tvým Utěшитelem a Rádcem?

Přehled dne: Různé významy slova PARAKLÉTOS

- Paraklétos - zastane se mne
 - poradí mi
 - napomene a usměrní mne
 - je mým pomocníkem

Význam slova paraklétos je skutečně potěšující

DOPORUČENÉ STUDIUM

V knize Skutky apoštolů si přečti text na stranách 25–29.36.37 (AA 36.40.41.52–54) a v knize Touha věků na stranách 58–60.427–430 (DA 100–103.668–672).

„Duch svatý je Kristův zástupce, nemá však lidskou podobu ani na ní není nijak závislý. Kristus jako člověk nemohl být všude. Proto bylo v zájmu lidí, aby odešel k Otci a seslal na zem Ducha svatého jako svého nástupce. Nikdo už nemá výhodu v tom, že by se mohl s Kristem setkávat tváří v tvář. Prostřednictvím Ducha svatého mají ke Spasiteli přístup všichni. V tomto smyslu je svým následovníkům blíže, než kdyby byl na nebesa nevstoupil.“ (TV 428; DA 669)

„Když hledíme na Ježíše a důvěřujeme mu, voláme o pomoc sílu, která na bojišti zvítězila nad nepřítelem. Ježíš si dokáže poradit s každým pokušením. Když nás satan překvapí, jeho pokušení musíme odrazit mečem Ducha. Ježíš bude naším pomocníkem a vztyčí místo nás proti němu svůj prapor.“ (5T 426)

Náměty k přemýšlení

- 1. Diskutujte ve třídě o poslední otázce v části na čtvrtek.**
- 2. Víte o někom, kdo právě prožívá těžké zkoušky? Jako třída ukažte zájem o tohoto člověka a zeptejte se, jak byste mu mohli pomoci.**
- 3. Jak můžeme konat to, co činí Duch svatý? To znamená potěšovat, napomínat nebo učit ostatní. Pokud to děláme, svědčí to o Duchu svatém působícím v našem životě? Jakým jiným způsobem můžeme projevit přítomnost Ducha svatého? Jak je dílo Ducha v nás v souladu se všemi biblickými příkazy o tom, že máme milovat jiné a naplňovat jejich potřeby?**

Tento týden se modlíme za Italskou unii.

SPLNĚNÍ ZASLÍBENÍ

**Biblické verše na tento týden: Ex 23,16; Mk 16,17;
J 4,35; 14,16–26; 16,7–13; Sk 1,4.5.14; 2,1.2.5–7.22–35**

Verš k zapamatování

„Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchr, a naplnil celý dům, kde byli. A ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden; všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat.“ (Sk 2,2–4)

V tomto úkole se dočítáme o jedné z největších a nejdůležitějších událostí v dějinách spásy – o vylití Ducha svatého o letnicích. Tato pozoruhodná a fenomenální událost byla naplněním toho, co Pán slíbil, než odešel do nebe – že tito apoštolové a učedníci budou „pokřtěni Duchem svatým“ (Sk 1,5) a „vystrojeni mocí z výsosti“ (L 24,49). Sestoupil na ně Duch svatý, jak jim to Ježíš slíbil, a pak začali mluvit jinými jazyky a vyprávěli „o velikých skutcích Božích“ (Sk 2,11). Všimněme si, co jako první udělali s tímto darem – svědčili o svém Pánu. Byl to jen začátek toho, co Duch svatý činil a stále činí pro Boží církev.

Tato významná událost byla vyvrcholením mnohých dalších událostí, které se soustřeďovaly kolem života, smrti, vzkříšení a nanebevstoupení Ježíše Krista. Mezi tyto události patří také příprava Božího lidu na přijetí tohoto úžasného daru z nebe.

Cíl úkolu:

1. Zdůraznit, že při zakládání křesťanské církve byl osobně přítomný Duch svatý, a domyslet důsledky, které má jeho přítomnost na charakter a význam církve.
2. Přesvědčit se, že jako sbor jsme společenství, které prožívá přítomnost Ducha svatého a je jím i vedeno.
3. Vyjmenovat způsoby a příležitosti, při nichž Duch svatý využil dary sboru, které nám dal ke zvěstování evangelia, aby přivedl do sborového společenství nové lidi.

VÍRA A ZASLÍBENÍ

„Když s nimi byl u stolu, nařídil jim, aby neodcházeli z Jeruzaléma: ‚Čekejte, až se splní Otcovo zaslíbení, o němž jste ode mne slyšeli. Jan křtil vodou, vy však budete pokřtěni Duchem svatým, až uplyne těchto několik dní.‘“ (Sk 1,4.5)

V uvedených verších Ježíš mluví o zaslíbení, které od něj učedníci slyšeli. O jaké zaslíbení šlo? J 14,16–26; 16,7–13

Podle Sk 1,4 měli učedníci zůstat, setrvat nebo dokonce sedět v Jeruzalémě, dokud se nenaplní toto zaslíbení. V příkaze „čekat“ je důraz na splnění Božího zaslíbení ve vhodný čas. Samotné čekání nezpůsobí příchod Ducha. Slovo epaggelia přeložené jako zaslíbení – jak je to patrné i z jiných míst Nového zákona – dává důraz spíše na Boží milost než na lidské úsilí. Je to Boží dar, který přijímáme vírou.

Také víra je dar od Boha. (Ef 2,8) Jsou však věci, které věřící může udělat, aby svoji víru posílil. Je velmi nerozumné a troufalé tvrdit, že k tomu, abychom dostali všechno, co potřebujeme, stačí víra; my sami nemusíme vyvinout žádné úsilí ani nijakým způsobem spolupracovat. Velké věci jsou slíbeny těm, kdo mají víru; víru si však věřící člověk musí pěstovat, starat se o ni a chránit ji.

Jakým praktickým způsobem si můžeme víru – i když jí možná máme jen špetku – pěstovat, a vytvářet tak podmínky, aby mohla růst a silnit? Dt 4,9; Ž 119,1.2; Ko 3,1.2 Které další věci chrání a posilují víru? Co nejvíce pomáhá tobě?

Přehled dne: Co bylo slíbeno, to také přišlo
Duch svatý přijde tehdy, kdy to uzná za vhodné; jedno je jisté – přijde
Víra nám zpřítomňuje zaslíbení a zkracuje čekání

ČEKÁNÍ JAKO PŘÍPRAVA

„Když nastal den letnic, byli všichni shromážděni na jednom místě.“ (Sk 2,1)

Včera jsme hovořili o tom, že Ježíš přikázal učedníkům zůstat v Jeruzalémě, a oni tam skutečně zůstali. (Sk 1,12) Vidíme v tom jeden z velkých principů víry – poslušnost. Sotva můžeme čekat, že se zaslíbení splní u těch, kteří Pána neposlouchají.

Jaký postoj umožnil učedníkům připravit se na příchod Ducha svatého? Sk 1,14; viz také Sk 2,1.46.

Významný anglický admirál Lord Nelson vzal těsně před velkou námořní bitvou dva rozhádané úředníky na místo, odkud viděli všechny nepřátelské lodě shromážděné do boje proti nim.

„Tam v dálce,“ řekl admirál, „jsou vaši nepřátelé. Podejte si ruce a jako správní Angličané buďte přátelé.“ Jinými slovy, to, co je v sázce, je příliš důležité, než aby osobní neshody stály v cestě vítězství.

Tady vidíme, jak důležitou úlohu sehrávala jednota mezi učedníky. Ani oni však v minulosti nebyli vždy jednotní.

Co bylo v minulosti příčinou neshod mezi učedníky? Mk 9,33.34 a L 22,24

Uvedené verše ze Skutků apoštolů svědčí o tom, že když se učedníci sjednotili, když přestali usilovat o nejvyšší místa a nejlepší postavení, tehdy byl vylit Duch svatý. Vzdali se všeho, co je rozdělovalo. Zavládl mezi nimi soulad. Měli společný cíl, který byl mnohem důležitější než jakákoliv osobní nedorozumění. Naučili se spolupracovat na společném poslání. „Všichni, kdo uvěřili, byli jedné mysli a jednoho srdce...“ (Sk 4,32)

Co se snaží narušit jednotu ve vašem sboru? Co můžeš udělat, aby ses stal ve svém sboru sjednocující silou?

Přehled dne: Duch jednoty ulehčuje spolupráci
 Duch jednoty vyhlazuje spory
 Duch jednoty přitahuje lidi

LETNICE

„Když nastal den letnic, byli všichni shromážděni na jednom místě. Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchr, a naplnil celý dům, kde byli.“ (Sk 2,1.2)

Letnice jsou odvozeny od slova, které znamená „padesátý den“. Je to odkaz na 50 dní mezi svátkem nekvašených chlebů a letnicemi, což je svátek prvních žnín. V tento svátek přinášeli Izraelci Bohu přídatnou oběť ze snopku obilí, čímž vyjadřovali Bohu svoji vděčnost za materiální požehnání. (Lv 23,15–21)

Protože rabíni počítali těchto 50 dní od exodu po Sínaj, kdy Bůh dal Izraeli zákon, Židé tento svátek chápali také jako vzpomínku na Sínaj. Připomínali si vznik dvanácti kmenů Izraele a to, že vstoupili do smluvního vztahu s Bohem a stali se „královstvím kněží, pronárodem svatým“ (Ex 19,6), který měl zvěstovat pravdu o Bohu světu plnému hříchu a modlářství. O to je významnější, že právě tento sváteční den se stal tak důležitý pro vznik rané křesťanské církve, která byla také povolána zvěstovat pravdu o Bohu světu neméně hříšnému.

Jak nám verše Ex 23,16 a J 4,35 pomáhají pochopit duchovní rozměr události, kterou popisuje kniha Skutků?

Byly to právě letnice, které ze všech svátků přitahovaly největší počet Židů z různých zemí. Verš Sk 2,5 mluví o zbožných Židech, kteří přišli do Jeruzaléma „ze všech národů na světě“. Byla to skutečně dokonalá příležitost pro podivuhodné vylití Ducha svatého na ranou církev, které ji připravilo ke splnění svého poslání.

Jak chápeš svoji úlohu v poslání církve hlásat světu evangelium? Jak ji plníš? Co víc bys mohl udělat?

Přehled dne: Letnice – svátek SZ Izraele i NZ církve

Kde je velké množství připravených lidí, tam mocně působí Duch svatý

NEBE A VYLITÍ

„A stane se v posledních dnech, praví Bůh, sešlu svého Ducha na všechny lidi...“
(Sk 2,17)

Přečti si Sk 2,22–35 a potom odpověz na následující otázky:

1. Do jakého protikladu dává Petr Davida a Ježíše? Co tím chce povědět?
2. Do jaké míry je Ježíšova smrt a vzkříšení hlavním tématem celé Petrovy řeči?
3. Jaké zaslíbení dal Otec? (v. 33)
4. Jaká úžasná událost v nebi podnítila toto vylití Ducha svatého?

„Kristovo nanebevstoupení bylo znamením, že jeho následovníkům se dostane zaslíbeného požehnání. Na ně museli čekat, než zahájí své dílo. Když Kristus vešel nebeskou branou, byl dosazen jásajícími anděly na trůn. Jakmile skončil tento slavnostní obřad, sestoupil Duch svatý na učedníky v hojných proudech a Kristus byl v pravdě oslaven, a to slávou, kterou měl u Otce od věčnosti.

Vylití Ducha o letnicích bylo sdělením nebes, že Vykupitel byl slavnostně dosazen na trůn. Podle svého zaslíbení poslal pak svým následovníkům Ducha svatého z nebe jako znamení, že přijal jako kněz a král všechnu moc na nebi a na zemi a že je pomazaným svého lidu.“ (SA 27; AA 38.39)

Co nám tento citát prozrazuje o úzkém souladu mezi nebem a zemí? Jakým způsobem si můžeš více uvědomovat toto těsné propojení? Co z toho, co jsi dělal v posledních 24 hodinách, svědčí o určité lhostejnosti vůči této skutečnosti?

Přehled dne: Ježíš je Král, jenž se ujal své vlády
Ježíš královsky odmění každého ve svém království
Duch svatý je nejvzácnějším darem pro budoucí občany Ježíšova království

DAR JAZYKŮ

„Všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat.“ (Sk 2,4)

Přečti si Sk 2,5–15. Jak Bible vysvětluje význam daru jazyků, který provázel vylití Ducha? Jakými jazyky se tu mluvilo? Proč je tato odpověď pro nás důležitá?

Představ si tuto situaci: Zbožní Židé z celého tehdy známého světa se shromáždili (jako to ostatně dělali každý rok) na velký svátek, když náhle skupina Galilejců, které znali jako drsné a nevzdělané lidi – určitě ne jako intelektuální elitu Izraele –, začala mluvit rozmanitými jazyky! Co se to děje?

Jistě si umíte představit úžas a ohromení těch, kteří je najednou uslyšeli hovořit jejich vlastním jazykem. Byli z toho tak zmatení, že v jedné chvíli někdo učedníky obvinil, že jsou opilí. (Sk 2,13) Víno však ještě nikdy nikoho cizí řeči nenaučilo.

V souvislosti se Sk 2 si přečti Mk 16,17. Jak nám tento verš pomáhá pochopit, čím je dar jazyků?

Ze Sk 2, kde je první zmínka o daru jazyků, je celkem jasné, že „dar jazyků“ je Duchem svatým darovaná schopnost mluvit cizími jazyky. Slovo přeložené jako „jazyk“ (např. v 1 K 14) je glossa. Když použijeme princip výkladu, kdy se těžší části vysvětlují těmi jednoduššími, potom některé z těch obtížnějších veršů, zabývajících se jazyky (1 K 14), mají být zkoumány ve světle toho, co je jasné – a jasné je to, že v Sk 2 byl dar jazyků schopností hovořit cizí řečí. Je důležité vyjasnit si to vzhledem k jevu, který bývá dnes nazýván „mluvení jazyky“, kdy se lidé domnívají, že opakování nesrozumitelných výroků je projevem Ducha svatého. Určitě to není to, co se odehrálo během letnic, kdy byl vylit Duch svatý.

Přehled dne: Učedníci přijali dar jazyka skrze Ducha svatého a věděli, že Ježíš žije a kraluje
 Učedníci byli obdařeni a hned svůj dar i správně využili
 Dary Ducha svatého jsou k tomu, aby se všichni dověděli, že Ježíš žije a kraluje

DOPORUČENÉ STUDIUM

V knize Skutky apoštolů si přečti text na stranách 22–26 (AA 30–37).

„Duch svatý přijal podobu ohnivých jazyků a spočinul na shromážděných. Byl to symbol daru, jenž byl učedníkům tehdy udělen a jenž jim umožnil, aby plynně mluvili jazyky, které do té doby neznali. Zjevení ohně bylo symbolem vřelosti a zanícenosti, s níž budou apoštolové pracovat, a moci, jež bude provázet jejich dílo.“ (SA 27; AA 39)

„Někteří . . . mají schopnosti, které nazývají dary, a tvrdí, že je dal Bůh církvi. Nesmyslně mumlají a nazývají to neznámým jazykem, který však neznají nejen lidé, ale i Bůh a celé nebe. Takovéto dary si vymýšlejí lidé, kterým přitom pomáhá ten největší podvodník. Fanatismus, falešné vzrušení, falešné mluvení jazyky a hlučné projevy se považují za dary, které dal církvi Bůh. Někteří tím byli oklamáni.“ (1T 412)

Náměty k přemýšlení

- 1. Ve třídě si přečtete Sk 1,14. Co pomohlo dosáhnout jednoty těm, mezi kterými bylo v minulosti tolik neshod? Co můžete jako třída udělat, aby i ve vašem sboru zavládla taková jednota jako v rané církvi?**
- 2. Četli jsme, že učedníci museli čekat na splnění zaslíbení o Duchu svatém. Je mezi vámi někdo, kdo čeká, že Bůh splní určité zaslíbení? O jaké zaslíbení jde? Jak mu můžete pomoci, aby nebyl zmalomyslněn dlouhým čekáním?**
- 3. Jev „mluvení jazyky“ je poměrně rozšířený. Poproste někoho, aby tuto tematiku zpracoval a obeznámil s ní ostatní zájemce.**

Tento týden se modlíme za Bulharskou unii.

KŘEST DUCHEM SVATÝM

**Biblické verše na tento týden: Sk 2,37.38; 9,5.6;
1 K 12,1-13; 2 K 7,9-11; Ga 3,1-11; 5,5.6**

Verš k zapamatování

***„A neopíjejte se vínem, což je prostopášnost, ale plni Ducha společně
přivejte žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně.“ (Ef 5,18.19)***

V křesťanské církvi se po staletí vedly spekulace a dohady o tom, co znamená „křest Duchem svatým“. Z několika zmínek v Písmu je jasné, že se vztahuje k životu člověka, který prožil zkušenost druhého narození. Bez působení Ducha totiž nikdo nemůže prožít znovuzrození; ti, co tuto zkušenost prožili, byli pokřtěni Duchem svatým.

Ve Sk 1,5 čteme, že Ježíš řekl svým následovníkům, že budou pokřtěni Duchem svatým. Zdá se, že působivé události letnic o deset dní později, kdy mnozí přijali Krista a stali se znovuzrozenými následovníky Mesiáše, jsou zřetelným naplněním jeho slov. (Sk 2)

Jedno je jisté: Duchem svatým byl pokřtěn každý, kdo se ve víře a poslušnosti odevzdal Pánu Ježíši Kristu. Milující a láskyplný křesťan, který se rozdává pro druhé, je největším projevem tohoto křtu.

V tomto úkole se zamyslíme nad tímto zaslíbením, které je určeno všem, kdo se odevzdali Pánu Ježíši Kristu.

Cíl úkolu:

1. Vzpomenout si na okamžik, ve kterém jsem byl pokřtěn Duchem svatým, a popsat ve třídě okolnosti tohoto křtu.
2. Přemýšlet nad pokáním jako největším zázrakem na světě a vyjádřit, co je pro mne dodnes největším důvodem pro pokání.
3. Zdůvodnit myšlenku, že pro Boha je důležitější život křesťana, který plní jeho vůli, než konání zázraků.

JEDEN DUCH, JEDNO TĚLO

„Neboť my všichni, ať Židé či Řekové, ať otroci či svobodní, byli jsme jedním Duchem pokřtěni v jedno tělo a všichni jsme byli napojeni týmž Duchem.“ (1 K 12,13)

Přečti si 1 K 12,1–13. Co chce v této části, zvláště ve verši 13, Pavel vyzdvihnout?

Pavel tu mluví o církevním sboru, ve kterém vznikly neshody kvůli duchovním darům. Jako odpověď Pavel vybízí: Nerozdělujte se kvůli tomu! (1 K 12,13)

Praví věřící jsou pokřtěni v jednoho Ducha do těla Kristova, kterým je církev. (v. 13) I kdyby chtěl Pavel zdůraznit cokoliv jiného, jedno je jisté: všichni věřící mají podíl na křtu Duchem. Vždyť právě díky tomu se stáváme částí Kristova těla – církve.

Křest Duchem, neboli obrácení, v ideálním případě předchází křtu vodou. Křest vodou je vnější projev změny, která nastala v srdci. Skutečně věřící člověk se rodí z Ducha, prostřednictvím Ducha dostává pečeť a Duch je mu dán jako závdavek (záruka) a připomínka toho, že patří Bohu.

Jaký význam má to, že v nás přebývá Duch svatý? Ř 8,9

Při osobním přijetí Ježíše za svého Spasitele přijímáme zároveň Ducha jako dar z nebe, jistotu konečného a úplného spasení. Jeho přítomnost je pro nás zárukou a stálou připomínkou toho, že jednoho dne budeme žít s Ježíšem a nepadlymi anděly v království, kde už nebudeme v kontaktu s hříchem ani pokušením. Aby nám neustále připomínal toto konečné vysvobození od hříchu, ustavičně nám dává svého Ducha.

Od letnic jsou všichni, kdo opravdově věří, obohaceni o vzácný dar – Ducha svatého. Jeho přijetí nastává křtem Ducha. Důležitou otázkou pro nás je: jsme ochotni přijmout Ducha?

Co podle tebe znamená být pokřtěn Duchem svatým? Jak bys odpověděl na otázku, zda jsi byl pokřtěn Duchem svatým?

Přehled dne: Křest Duchem svatým je zároveň i okamžik obrácení a znovuzrození v životě člověka

Křest Duchem svatým je dobou přijetí duchovních darů

Pavel apeluje na křesťany, aby se nehádali kvůli službě duchovními dary, které přijali při křtu Duchem svatým

VINA A DUCH

„Když to slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: ‚Co máme dělat, bratří?‘“ (Sk 2,37)

Přibližme si okolnosti děje, popsaneho v úvodním verši. Kdybychom si přečetli předcházející verše (od verše 14), zjistili bychom, o co tu jde. Petr, na základě citátů ze Starého zákona, kázal o Ježíšově smrti, vzkříšení a nanebevstoupení. Předkládal jim plán spasení.

Všimněte si též jejich bezprostřední reakce. Měli radost? Těšili se? Byli šťastní? Právě naopak, „byli zasaženi v srdci“. Použité řecké slovo znamená „probodnout, píchnout“. Oni se zarmoutili, trpěli, trápiho je svědomí. Když si přečteme verš 36, ani se tomu nedivíme. V jistém smyslu jsme všichni stejně tak vinní jako tito lidé; vždyť hříchy nás všech přivedly Ježíše na kříž.

Je jasné, co chce tento verš říct: vědomí viny, lítost a bolest jim pomohly uvědomit si svůj stav.

Co Pavel říká ve verši 2 K 7,9–11? Jak to souvisí se zkušeností Židů o letnicích?

V tomto kontextu lépe pochopíme Ježíšova slova: „Blaze chudým v duchu, neboť jejich je království nebeské.“ (Mt 5,3) I když je evangelium ve velké míře poselstvím o radosti, pokoji a naději, proces spasení, pokání a posvěcení zahrnuje z naší strany i trápení a bolest. (Sk 14,22) Jednou z úloh Ducha svatého je usvědčit nás z hříchu (J 6,8), a to se může stát jen tehdy, když nás „zasáhne – bodne v srdci“, když si uvědomíme, jak hříšný je náš život.

Jak tě usvědčil Duch svatý? Jaký jsi měl tehdy pocit? Jak Duch svatý využil tuto zkušenost k tvému duchovnímu růstu?

Přehled dne: Duch svatý nenechá člověka na pokoji
Každý se musí čas od času nad sebou zamyslet
Čím víc se káže evangelium, tím častější jsou chvíle, kdy člověk může přehodnotit svůj život

POKÁNÍ A DUCH

„Petr jim řekl: ‚Obrat'te se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar Ducha svatého.“ (Sk 2,38)

I když tu Petr slibuje dar Ducha těm, kdo činí pokání a nechají se pokřtít, kát se mohou jen prostřednictvím Ducha svatého. Z toho vyplývá, že Duch působí na každém stupni, kterým člověk prochází ve vztahu ke svému Stvořiteli.

Pokání je změna myšlení a života. Výraz pro pokání v hebrejštině i řečtině v sobě zahrnuje myšlenku změny, obzvlášt' změny myšlení a směru. Člověk si přiznává, že nejednal správně, a to ho vede nejen k lítosti, ale i ke změně. Obrací se ke Zdroji života a mravního pochopení. Skutečné pokání (2 K 7,10) je mocným důkazem, že člověka zasáhl křest Duchem svatým.

Jaká je úloha Ducha svatého při přivádění člověka k pokání? Ř 2,4; J 15,26

Duch svatý je Kristův zástupce na zemi. Člověk může být usvědčen z hřichu a skutečně se kát jen díky tomu, že nám Duch zjevuje pravdu o Kristu. Jen prostřednictvím moci Ducha se můžeme vědomě rozhodnout zanechat náš hříšný způsob života a podřídit se Bohu. Když je nám zjevena Boží láska, Duch se nás dotýká a vkládá do našeho srdce jediný pravý motiv k službě Bohu – vděčné srdce, které miluje Boha, jenž jako první miloval nás. (1 J 4,10)

Pravá láska k Bohu se však nedá vynutit. Duch přichází a dotýká se nás. Můžeme se svobodně rozhodnout – buď jeho přesvědčení podlehneme, nebo ho odmítneme. Rozhodnutí je na nás, jen a jen na nás.

Zkus popsat svoji zkušenost pokání. Kde jsi byl, když jsi poprvé pocítil usvědčování z hřichu? Jaká byla tvá bezprostřední reakce? Jak jsi nakonec odpověděl? Co se změnilo?

Přehled dne: Pokání – největší zázrak na světě
Zázračné na pokání je, že si člověk přizná vlastní selhání
Zázračné na pokání je, že člověk pozná Boha jako Otce

POSLUŠNOST A DUCH

„Když to slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: ‚Co máme dělat, bratří?‘“

Znovu si přečti Sk 2,37, reakci Židů na Petrovo svědectví. Jak odpověděli? Porovnej jejich odpověď s odpovědí Saula (Sk 9,5.6). Co v obou případech dokazuje, že jejich obrácení bylo upřímné?

„My jsme svědkové toho všeho a s námi Duch svatý, kterého Bůh dal těm, kdo ho poslouchají.“ (Sk 5,32) Jak tento verš naznačuje, poslušnost je jedním z nevyhnutelných předpokladů pro přijetí Ducha svatého. Přestože jsme spaseni jen vírou – neboť to jediné, co je nám připočítáno, je Kristova spravedlnost, která nás zachraňuje od konečných následků hříchu – nemůžeme žít v neposlušnosti vůči Pánu Bohu. Duch přišel, aby nás usvědčil z hříchu, a to nás vede k poslušnosti. Všechno ostatní je falešné.

Vyhledej si uvedené verše. Co říkají o úloze Ducha a poslušnosti?

Sk 16,7 _____

Ga 5,22–26 _____

1 Pt 1,2 _____

Když byl Ježíš na zemi, napomínal své následovníky, aby poslouchali Boha, chodili v jeho přikázáních, milovali se a odpouštěli si navzájem, jako Bůh miluje a odpouští jim. Proto je velmi nerozumné se domnívat, že Duch svatý, který jej tady zastupuje, nás bude nabádat k něčemu jinému. Ti, co tvrdí, že byli „pokřtěni Duchem svatým“ a například „mluví jazyky“ na důkaz tohoto křtu, ale neposlouchají Boží přikázání, klamou sami sebe. Největším důkazem života v Duchu je život ve víře a poslušnosti Bohu.

Přehled dne: Duch svatý a poslušnost jdou v životě křesťana ruku v ruce
Nadpřirozené schopnosti nikdy nejsou automaticky projevy Ducha svatého
Bohu jde víc o to, abychom konali jeho vůli než zázraky

VÍRA A DUCH

„Vy pošetilí Galatšítí, kdo vás to obloudil – vždyť vám byl tak jasně postaven před oči Ježíš Kristus ukřižovaný!“ (Ga 3,1)

Jak jsme se zmínilí již včera, ti, kteří se podřídí vlivu Ducha svatého, poslušně přijmou zvěst o Ježíši Kristu, jak to vyjádřil Pavel v listu Římanům 16,26. Ti, kteří jsou spasení v Kristu, poslouchají, protože spasení se od poslušnosti oddělit nedá. Lidé se tak lehce mohou zmást a splést si důsledek spasení (poslušnost) s prostředkem spasení (víra v Krista). Právě tento problém měli Galatšítí.

Přečti si Ga 3,1–11. Jaký problém tu Pavel předkládá? Jakým způsobem vyjadřuje svůj zájem o Galatské? Zvláště si všimni, jakou úlohu připisuje v těchto verších Duchu svatému.

Duch svatý má uvést lidi do „veškeré pravdy“ (J 16,13) a jádrem „veškeré pravdy“ je samozřejmě Ježíš Kristus, a to Kristus ukřižovaný (1 K 2,2). Největší a nejdůležitější z celé pravdy je to, že Ježíš Kristus zemřel za hříchy tohoto světa, na Golgotě zaplatil mzdu za všechny hříchy lidí, v důsledku čehož mohou být každému odpuštěna jeho provinění a může se postavit před Boží tvář. Jádrem této pravdy je, že nic z toho, co může člověk učinit, dokonce ani skutky zákona, nemůže zmírnit jeho hříchy a přinést mu odpuštění. (Ř 3,20; Ga 2,16) Odpuštění a smíření člověk získává jen díky tomu, co učinil Ježíš, pokud samozřejmě může působit v životě těch, kteří uvěří; těch, kteří se toho vírou dožadují (Ga 3,5.6). Z toho vyplývá, že Duch svatý, který nás vede k poslušnosti, je tentýž Duch, který nám pomáhá pochopit velkou pravdu o spasení skrze víru. Je zřejmé, že Galatšítí si tuto důležitou pravdu přestali uvědomovat.

Pavel dává do těsné souvislosti Ducha svatého přicházejícího k lidem a jejich víru, v protikladu k jejich skutkům zákona.

Víš o těch nepatrných pastích zákonictví, do kterých můžeme lehce upadnout? Jak se před nimi chránit?

Přehled dne: Spasení je stoprocentně z víry
Život je stoprocentní poslušnost
Duch svatý vede k víře i k poslušnosti

DOPORUČENÉ STUDIUM

V knize Skutky apoštolů si přečti text na stranách 28–32.34.35 (AA 41–46.50); v knize Patriarchové a proroci strany 185–189.415.416 (PP 283–287.290.632–634) a Ex 14.

„Dovol Kristu působit jeho svatým Duchem; probudí tě k životu a tvé myšlenky povznese k sobě. Dovol mu, aby použil tvé schopnosti. On stvořil každé tvé nadání, abys mohl lépe chválit a oslavovat jeho jméno. Zasněť se mu, a všichni, jenž přijdou s tebou do styku, si všimnou, že tvé síly jsou inspirovány Bohem a tvoje nejlepší dovednosti jsou použity ve službě pro Boha. Schopnosti, které jsi kdysi používal po sebe, k rozvoji marných myšlenek a pro nespravedlivé cíle, budou podřízeny Ježíši Kristu a sladěny s Boží vůlí.“ (TM 396)

„Potřebujeme křest Duchem svatým.“ (Ev 66)

Náměty k přemýšlení:

1. Diskutujte ve třídě o poslední otázce z části na úterý.
2. Přečtěte si L 11,11–13. Povídejte si o tom, jaké by to bylo, kdybyste dali někomu dar, který by ho velice potěšil. Jak byste se cítili? Proč byste z toho měli radost? Jaký užitek by to mělo pro toho, kdo by dar přijímal? Co se z toho můžeme naučit o zaslíbení Ducha svatého, které je nám dáno?
3. Pro svoji třídu sobotní školy připravte krátkou prezentaci o tom, co znamená „křest Duchem svatým“. Zjistěte, jaké otázky si nejčastěji kladou lidé ve vašem sboru v souvislosti s touto tematikou, a připravte se, abyste je uměli zodpovědět.

Tento týden se modlíme za školu „Marienhöhe“.

DARY DUCHA SVATÉHO

**Biblické verše na tento týden: Mt 28,19.20; Mk 16,15;
Ř 12,6–8; 1 K 12,7–25; Ef 4,11**

Verš k zapamatování

„Pokud jde o duchovní dary, bratří ... jsou rozdílná obdarování, ale tentýž Duch.“ (1 K 12,1.4)

Nový zákon představuje duchovní dary jako schopnosti, které uděluje Kristus prostřednictvím svatého Ducha. I když Duch je jen jeden, darů anebo projevů Ducha je mnoho a jsou různé. Tyto dary milosti (charismata) jsou představeny hlavně v třech částech Písma: v Ř 12,4–8; 1 K 12–14 a Ef 4,7–13. Ani kdybychom tyto části Písma spojili, nedostali bychom úplný seznam duchovních darů. Působení Ducha přesahuje všechna vyjmenování. Při svém odchodu do nebe Ježíš slíbil, že pošle církvi své dary. S pomocí Ducha svatého je můžeme přijímat i dnes. (Ef 4,8)

Nikdo v církvi by neměl očekávat, že dostane všechny dary Ducha. Členové by neměli čekat, že dostanou stejný a zcela shodný dar nebo dary. Nový zákon přirovnává církve, ve které se projevují dary Ducha, k lidskému tělu – různé části plní různé funkce, a přece spolu pracují pro společný cíl.

V tomto úkole budeme hovořit o některých darech a o tom, jak se projevují v církvi.

Cíl úkolu:

1. Pochopit, že podstatou velkého množství duchovních darů je různorodost a spolupráce.
2. Uvědomit si, že základem jednoty v církvi je právě různorodost duchovních darů a jejich vzájemná spolupráce na společném cíli.
3. Zdůraznit, že duchovní dar nemá jen ten, kdo není ochoten pro sborové společenství nic udělat.

CÍRKEV JAKO TĚLO

„Tak jako tělo je jedno, ale má mnoho údů, a jako všechny údy těla jsou jedno tělo, ač je jich mnoho, tak je to i s Kristem.“ (1 K 12,12)

Přečti si 1 K 12,7–25 a potom odpověz na následující otázky:

1. Z jakého důvodu dostává církev Ducha svatého?
2. Co leží Pavlovi hlavně na srdci?
3. Jak Pavel popisuje úlohu Ducha svatého?
4. Co chtěl Pavel zdůraznit, když lidské tělo přirovnal k církvi?

Prostřednictvím Ducha jsme se znovuzrodili a stali se členy Kristova těla. Obřadem křtu ponořením jsme se připojili k místnímu sboru. Členové Kristova těla, církve, se sobě nepodobají víc než jednotlivé orgány těla. Je velmi důležité, abychom se nesnažili vytvořit ze sebe navzájem přesné kopie jeden druhého. Měli bychom se radovat z rozmanitosti darů.

Tak jako všechny orgány jsou součástí určitého těla a plní v něm přesně určenou funkci, tak i církev, ke které jsme se připojili, nebude úplným a fungujícím tělem bez všech svých členů. A to proto, že – podobně jako lidské tělo – potřebujeme různorodé části, potřebujeme rozmanité lidi, kteří mohou vykonávat rozmanité věci.

Různorodost neznamená nejednotu. Jak to vyplývá z Pavlova porovnání, i když jsou části těla odlišné, vypadají jinak, fungují jinak, všechny spolu jednotně pracují pro společný cíl. Každá práce vykonaná pro Mistra různými lidmi s odlišnými dary se spojí do jednoho velkého celku.

Co je podle tebe hlavní příčinou nejednoty mezi námi? Odlišnost darů, které máme, nebo něco jiného?

Přehled dne: Jako neexistují dvě stejné sněhové vločky, neexistují dva stejní křesťané. Jako neexistuje slunce bez světla, neexistuje křesťan bez duchovních darů. Tam, kde křesťané slouží svým duchovním darem, neexistuje mezi nimi nejednota.

MOUDROST A POZNÁNÍ

„Jednomu je skrze Ducha dáno slovo moudrosti, druhému slovo poznání podle téhož Ducha, někomu zase víra v témž Duchu...“ (1 K 12,8.9)

Je zajímavé, že „slovo moudrosti“ a „slovo poznání“ jsou dary Ducha. Často máme tendenci si myslet, že jsme se ke svým znalostem dopracovali my sami – že jsme se je naučili studiem nebo nás to naučil sám život. Tato dvě chápání však nejsou v rozporu. Někteří lidé mohou číst, studovat, kráčet životem, a přece odcházet bez opravdového „poznání“ nebo „moudrosti“, jak ji definuje Bible (Př 1,7; 9,10). Proto potřebujeme Ducha svatého, abychom získali pravou moudrost a skutečné poznání.

Jak nám 2 Tm 3,7 pomáhá pochopit potřebu Ducha pro biblické poznání a moudrost?

V dějinách nebylo ničím výjimečným, že největší „znalci“ Bible nevěřili biblickým pravdám. Možná to byli světoznámí experti na původní jazyky; možná se jim nikdo nevyrovnal ve znalostech biblické historie. Ale duchovní moudrost a poznání Boha, tedy to, o čem hovoří uvedený verš, jim bylo úplně lhostejné.

O jaké moudrosti se mluví v 1 K 2,5–7? Proč potřebujeme Ducha, abychom ji poznali?

Pavel dává do kontrastu různé druhy poznání a moudrosti. Dává také do protikladu moudrost tohoto světa a „moc“ Boží. Moudrost Boží mění život. Dává nám sílu a do našeho života přináší změnu; není to jen nějaký suchý fakt nebo poučka. Je to životně důležitá moc, která přichází jen od Ducha svatého působícího v nás. Je to něco, co všechno světské poznání a moudrost nikdy nedokážou.

Jaké poznání změnilo tvůj život? Jaké se naopak tvého života nijak nedotklo? Co se můžeme naučit z tvých odpovědí?

Přehled dne: Biblická moudrost nikdy není teoretická
Biblická moudrost je založena na poznání Hospodina
Biblická moudrost se projevuje poslušností v životě a zbožným životem

ZÁZRAKY A UZDRAVENÍ

„...někomu zase víra v témže Duchu, někomu dar uzdravování v jednom a témž Duchu, někomu působení mocných činů...“ (1 K 12,9–10)

Dary Ducha zůstanou v církvi až do Ježíšova návratu. Mezi ně patří i dar uzdravování a dar konání zázraků. Přesto však nepovažujeme za vhodné, aby křesťan odmítl lékařskou pomoc a čekal, že Bůh učiní zázrak a uzdraví jej bez toho, aby se o to nějakým způsobem přičinil. Bůh nekoná zázraky zbytečně a marnotratně. „To, co můžeme vykonat svými lidskými silami, nemáme žádat od Boha.“ (TV 340; DA 535)

V 1 K 12,10 se píše o schopnosti „působit mocné činy“. Jak máme rozumět tomu, co to znamená?

Někdo kdysi pověděl, že zázraky jsou považovány za zázraky jen proto, že se vyskytují velmi zřídka. Kdyby například slunce vyšlo jen jednou za tisíc let, ti, kteří by to viděli, by si mysleli, že byli svědky zázraku. Ale protože vidíme slunce vycházet každý den, pokládáme to za běžnou událost – a to i přes to, jakým zázrakem příchod nového dne ve skutečnosti je.

Jaké jiné „běžné“ věci bychom mohli za jiných okolností považovat za zázrak? Jak nám to pomůže lépe pochopit podstatu zázraků?

I když zázraky mohou bezpochyby posilnit naši víru, víra, která závisí na zázracích, není pravou vírou. (L 16,31) Možná někdo z nás zažil něco, co bychom mohli považovat za zázrak; pro někoho jiného je možná tím největším zázrakem změna jeho života, kterou způsobila Boží moc. I když svatý Duch ve své božské moudrosti může vykonat zázrak kdykoliv (Mt 12,28), zázraky nejsou větším důkazem toho, že Bůh koná, stejně tak jako nepřítomnost zázraků neznamená, že nás Bůh opustil.

Jaké zázraky Bůh učinil ve tvém životě?

Přehled dne: Nebojme se zázraků, když je Duch svatý koná skrze náš duchovní dar Zázrak se nedá vysvětlit
Zázrak není měřítkem mé víry nebo duchovnosti, ale projev Boží svrchované moci

PROROCTVÍ A ORGANIZACE CÍRKVE

„Každému je dán zvláštní projev Ducha ke společnému prospěchu ... dalšímu zase proroctví ... v jednom a témž Duchu.“ (1 K 12,7-10)

Přečti si Ř 12,6–8; 1 K 12,10.28 a Ef 4,11. Který dar je vzpomenut v každé z uvedených pasáží?

Prorok je Boží mluvčí. Když se starověký Izrael stal monarchií (královstvím), byl to prorok, kdo dostával poselství a pokyny od Hospodina. On je měl odevzdat králi. Obsah poselství nemusí být vždy prorocký, může to být jakékoli poselství, které chce Bůh dát v určitém konkrétním čase svému lidu, ať už se týká minulosti, přítomnosti nebo budoucnosti. Boží církev dnes, stejně jako v minulosti, potřebuje pokyny od Boha. Prorok je jedním z prostředků, kterým s námi Bůh komunikuje.

Jiný způsob, jak nás Bůh vede, je skrze vedoucí pracovníky církve.

Které případy v apoštolské církvi naznačují, že Bůh ve své organizované církvi pracuje prostřednictvím zvoleného vedení? Sk 9,10–17; 13,1–3

„Vše, co se událo kolem oddělení Pavla a Barnabáše Duchem svatým pro určitý obor služby, jasně ukazuje, že Pán působí ve své organizované církvi skrze povolání nástroje. Několik let před tím, když sám Spasitel poprvé zjevil Pavlovi, jaké s ním jsou božské záměry, dostal se Pavel hned poté do spojení s členy nově organizované církve v Damašku ... A nyní, když božský příkaz tehdy vydaný měl být dokonale splněn, tu Duch svatý, dosvědčující znovu, že Pavel je vyvoleným nástrojem k tomu, aby přinesl evangelium pohanům, uložil církvi, aby Pavla a jeho spolupracovníky ustanovila.“ (SA 107.108; AA 162.163)

Proč Bůh pověřil řízením svého díla na zemi církev? Proč tuto starost neuložil na ramena jednotlivců?

Přehled dne: Slova proroka sloužila k povzbuzení a napomínání
Církve nebuduje ustavičné napomínání druhých slovy mrtvého proroka
Organizace je přirozený důsledek rozhodnutí většího množství lidí jít za společným cílem

DAR JAZYKŮ

„Dar jazyků, podobně jako proroctví a zázraky, má svoji napodobeninu. Původní dar letnic se projevil v bezchybném mluvení lidskými jazyky. Vyslovování zvuků, jež nemůžeme identifikovat se žádným lidským jazykem, to není zkomolenina, ale falzifikát toho pravého.“ (12BC 619)

Jak jsme pověděli v předešlé části, zdá se, že jazyky, které se tady vzpomínají, znamenají cizí řeč, protože takto se tento dar projevil o letnicích i při dalších zaznamenaných událostech. (Sk 2; 10,44–46; 11,15; 19,6)

Proč měl dar jazyků pro ranou církev takový význam? Mt 28,19,20; Mk 16,15; Ř 1,8

V rané církvi byl tento dar jazyků, neboli znalosti cizí řeči, nezbytný. Evangelium se muselo zvěstovat světu a většina tehdejších křesťanů cizí jazyky neovládala.

Kdo mluvil jazyky častěji než kdokoliv jiný? Co asi minil tímto výrokem? 1 K 14,18

Během evangelizace mezi pohany musel Pavel ustavičně používat jiný jazyk než svůj mateřský – aramejský, který byl společným jazykem Židů za dnů Ježíše a apoštolů. Korint byl velkým námořním přístavem a obchodním centrem, kde se setkávali lidé z mnoha částí Římské říše. Zdá se, že někteří v korintském sboru okázale používali jazyky, kterým někteří jiní členové nerozuměli. Pavel je pokáral, aby to nedělali, jen pokud by měli člověka, který řeč vysvětlí, protože nikoho jiného – kromě řečníka – by to nepovzbudilo. (1 K 14,4)

Setkal jsi se s napodobeninami duchovních darů? Umíš je rozeznat? Jak se můžeš před nimi bránit?

Přehled dne: Dar jazyků se týká jazyků lidských, ne nebeských
 Dar jazyka pomáhá zvěstovat evangelium v jazyku cílové skupiny
 Dar hovořit nesrozumitelně má na tomto světě poměrně mnoho lidí

DOPORUČENÉ STUDIUM

V knize Kristova podobenství si přečti text na stranách 60–62 (COL 112–114); v knize Velké drama věků text na stranách 403.404 (GC 624.625) a v knize Skutky apoštolů text na stranách 106–109 (AA 160–165).

„Pavel učil, že dary – včetně proroctví, učitelství, apoštolství, evangelizace, mluvení jazyky a konání zázraků – budou používat křesťané různých povolání. Z jeho listu do Korintu je zřejmé, že někteří tyto dary nepoužívali správně, zvláště dar jazyků.

Zatímco na některých místech je připisován velký význam mluvení jazyky, Nový zákon jasně hovoří, že ostatní dary jsou pro blaho církve důležitější. Pavel doporučuje jako nejvíce potřebný dar proroctví. Proto je velká část tohoto listu věnována právě tomuto daru.“ (12BC 610)

„Židé byli rozptýleni téměř do každého národa a mluvili různými jazyky . . . Tato rozmanitost jazyků byla při šíření Kristova učení v nejvzdálenějších částech světa pro Boží služebníky velkou překážkou. To, jakým zázračným způsobem Bůh tento nedostatek apoštolů vyřešil, bylo pro lid tím nejlepším potvrzením svědectví těchto Kristových svědků.“ (SR 242.243)

Náměty k přemýšlení

- 1. Diskutujte ve třídě o vašich odpovědích na poslední otázku z části na úterý. Co je podle vás „zázrak“? Jaký význam mají zázraky pro vaši víru? Jaké nebezpečí hrozí víře, když se bude spoléhat na zázraky?**
- 2. Diskutujte ve třídě o úloze a službě Ellen Whiteové a daru proroctví. Jak nám projev tohoto daru pomáhá pochopit, jaký význam by měly mít dary Ducha pro církve?**
- 3. Přemýšlejte o duchovních darech členů vaší třídy. Co můžete učinit, abyste se navzájem v těchto darech utvrdili a pomohli si správně je využít?**

Tento týden se modlíme za Středozevní oblasti.

OVOCE DUCHA SVATÉHO

**Biblické verše na tento týden: Iz 53,3; J 3,16; 15,13;
Ř 5,5; 1 K 13; Ef 2,8; Fp 4,11–13; 1 J 3,16; 4,8**

Verš k zapamatování

„Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání. Proti tomu se zákon neobrací.“ (Ga 5,22.23)

Spasení jsme jedině díky tomu, co pro nás Ježíš Kristus učinil před dvěma tisíci lety na kříži. Petr to vyjádřil takto: „Věříme přece, že jsme stejně jako oni spasení milostí Pána Ježíše.“ (Sk 15,11) Pavel řekl: „Milostí tedy jste spaseni skrze víru. Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit.“ (Ef 2,8.9) Ellen Whiteová napsala: „Neexistuje téma, o kterém bychom měli vážněji přemýšlet, častěji opakovat a lépe si jej zapsat do mysli, jako to, že není možné, aby si padlý člověk cokoliv zasloužil svými nejlepšími dobrými skutky. Spasení získáváme výlučně prostřednictvím víry v Ježíše Krista.“ (Faith and Works, 19)

Žádný křesťan, který se raduje ze slíbeného spasení, nemůže žít bez toho, aniž by přinášel ovoce Ducha. (Mt 12,33) Je to vlastně každodenní projev toho, co pro nás Kristus učinil. Můžeme vyznávat všechny svaté pravdy v nebi i na zemi, ale nejlepším důkazem toho, že jsme v Kristu, je ovoce, které přinášíme.

V tomto úkole budeme mluvit o tom, co je ovoce Ducha a jaký význam by mělo mít pro náš život.

Cíl úkolu:

1. Být si vědomi toho, že křesťan nemůže mít všechny duchovní dary, na rozdíl od ovoce Ducha svatého.
2. Porozumět tomu, že služba duchovními dary bez ovoce Ducha svatého je nepoužitelná, a společně poprosit Ducha svatého o zkvalitnění naší služby.

„A naděje neklame, neboť Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán.“ (Ř 5,5)

Proč Pavel v Ga 5,22 uvedl lásku jako první „ovoce Ducha“? Viz 1 K 13.

Víte, jak se na jaře probouzí strom? Míza, která začne proudit do kmene stromu, se dostává až do jeho nejnepatrnějších větviček. Důsledkem tohoto proudění nevyhnutelně a samovolně vyrážejí na těchto větvích drobné listnaté výhonky. Během krátké doby se dosud holý strom zazelená. Stejně tak i křesťan, když je naplněn Duchem, začne přinášet ovoce Ducha – lásku.

Ježíš je Bůh. Tak jako neexistuje život mimo Boha, tak nemůže mimo něj existovat ani láska, ani žádná jiná dobrá vlastnost. Pokud chce člověk mít a projevovat Boží lásku, musí ji přijmout od Boha. Žádný jiný zdroj lásky neexistuje. Odkud bychom ji mohli dostat, když ne shůry? Mohou bytosti – které jsou vlastně z chemického pohledu jen sloučeninami uhlíku, vodíku, bílkovin a vody, anebo jen shlukem atomů a molekul, vyjádřit lásku? Jak dokážou tyto prvky, bez ohledu na to, jak skvěle jsou propojeny, milovat? Možná znáte nějakého vynikajícího malíře, který používá dokonalé barvy a nejvyšší plátno, a přece žádný květ, který tento malíř namaluje, nikdy neožije, nikdy v jeho listech neproběhne fotosyntéza, nikdy nepřinese semínka. Uhlovodany a bílkoviny nemohou samy od sebe vyprodukovat život – a už vůbec ne lásku. Láska musí přijít ze zdroje, který je sám naplněn láskou a dokáže ji odevzdávat. Takovým zdrojem je Bůh. (1 J 4,8)

Důležitou otázkou je: Co si pod slovem „láska“ představujeme? Jde o slovo až příliš rozšířené, používané v mnohých významových variantách. Láska zahrnuje množství činů a emocí, které mnohdy nemají s její skutečnou podobou nic společného. Stalo se vám, že jste hledali lásku, a poznali jen zklamání? Běžte ke Kristu, a pochopíte, jakou podobu má pravá láska. Seznamte se s biblickým pojmem lásky jako ovoce Ducha, a změňte se vám život.

Jaká je podstata lásky podle veršů J 3,16; 15,13 a 1 J 3,16? Co znamená, že „Boží láska je vylita do našich srdcí“ (Ř 5,5) prostřednictvím Ducha svatého?

Přehled dne: Bůh je láska a láska je oběť
Bez lásky a bez oběti není křesťan křesťanem

RADOST A POKOJ

„Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se!“ (Fp 4,4)

Představa radosti a pokoje jako ovoce Ducha (Ga 5,22.23) může být velmi lehce vykládána nesprávně. Jak máme žít v radosti, když mnozí z nás v důsledku hříchu trpí nemocemi, ztrátou, odcizením, strachem, úzkostí či nejistotou? Nikdo z lidí, ani křesťan, není imunní vůči nepříjemným zápasům, které na nás v tomto padlém světě doléhají. Ježíš je musel také snášet, a trpěl neskonale víc.

Mnozí lidé připisují bolest a utrpení silám přírody, čistě náhodě nebo zlým duchům. Jako křesťané bychom měli žít den co den ve vědomí toho, že sloužíme nejen živému, ale i milujícímu Bohu, který ví o našem trápení, miluje nás a pomáhá nám v našich problémech. Můžeme si být proto jisti, že ať se stane na tomto světě cokoliv, ať uděláme jakoukoliv chybu, Bůh nás miluje a slibuje, že bude stát při nás až do konce. Bůh nám nabízí věčnost v dokonalém štěstí. Toto vědomí by nám mělo dát radost a pokoj a pomoci lépe snášet různé těžkosti, v kterých se nyní nacházíme.

Musíme totiž pamatovat na to, že radost a pokoj – jako ovoce Ducha – neznamená cítit se vždy šťastný. Naopak, radost a pokoj je to, co získáváme z poznání, že je nám Bůh blízko a je připraven nám pomoci, ať už se stane cokoliv – i když se přitom necítíme šťastní nebo okolnosti nejsou právě nejpříznivější.

Proč bychom měli jako křesťané prožívat v našem životě – pokud ne vždy štěstí, pak alespoň radost a pokoj, a to bez ohledu na nepříznivé situace? Mt 6,31.32; Ř 8,28

Znáš i jiné verše, které tě posilují a ujišťují o Božím vedení? Pokud víš o někom, kdo se právě nachází v těžké situaci, citlivě mu zprostředkuj uvedená biblická zaslíbení.

Přehled dne: Křesťan bez radosti je jako tělo bez duše
Křesťan bez pokoje je jako sláma ve větru
Radost a pokoj přicházejí tehdy, když vidím horizont toho, co prožívám

SHOVÍAVOST

„Hospodin, Hospodin! Bůh plný slitování a milostivý, shovívavý, nejvyšší milosrdný a věrný, který osvědčuje milosrdenství tisícům pokolení...“ (Ex 34,6.7)

Dalším ovocem Ducha v Ga 5 je shovívavost. Toto slovo pochází z řeckého slova, znamenajícího trpělivost, vytrvalost, stálost, pevnost, nezlomnost a neunáhlenost ve snaze odplatit se.

Je uplatňování shovívavosti odrazem Božího charakteru? Ex 34,6; Iz 5,1–5; Oz 11,8

„Shovívavost znamená mít trpělivost s přestupníkem. Pokud jste shovívaví, neoznamujete jiným chyby a nedostatky svého bratra; ale budete se snažit mu pomoci a zachránit jej, protože byl vykoupen Kristovou krví... Být shovívavý neznamená být sklíčený a smutný, mrzutý a zatrpklý. Je to přesně naopak.“ (ML 52)

Naše trpělivost a shovívavost s jinými by měla pramenit – alespoň zčásti – z toho, že si uvědomujeme Boží trpělivost a shovívavost s námi. Představte si, že by Bůh zacházel s námi tak, jak my často jednáme jeden s druhým! Naštěstí tomu tak není a to, že je vůči nám a našim selháním neobyčejně trpělivý, znamená, že i my máme být trpěliví vůči jiným a jejich chybám. Když pohlédneme do zrcadla, vidíme sami sebe a uvědomujeme si, jací jsme. S o to větší pokorou a vděčností přijímáme to, že nás Bůh miluje a snáší nás i přesto, jací jsme. Toto uvědomění nám pomůže upřímně projevít ovoce shovívavosti. Sami od sebe to nedokážeme; jen pokud svoji vůli podřídíme Bohu, pokud myslíme na kříž a na to, co nám říká o Boží shovívavosti vůči nám, můžeme ve svém životě přinášet stejné ovoce.

Dokázal jsi být shovívavý vůči někomu, kdo tě v poslední době rozčilil, koho je pro tebe „těžké milovat“? Co potřebuješ změnit, aby ses k němu choval tak jako Ježíš k tobě? Existuje způsob, jak to dokázat?

Přehled dne:

Ovoce zdravé shovívavosti dozrává jako poslední
Bez shovívavosti se církev mění na Divoký západ
Buďme shovívaví k druhým, tak jako je Bůh shovívavý k nám

LASKAVOST A DOBROTIVOST

„Či snad pohrdáš bohatstvím jeho dobroty, shovívavosti a velkomyslnosti, a nevědomejš si, že dobrotivost Boží tě chce přivést k pokání?“ (Ř 2,4)

Napiš vlastní definici laskavosti a dobrotivosti. Jak si představuješ člověka, který odráží tyto dvě vlastnosti Ducha?

Je zajímavé, jak plně odráží ovoce Ducha charakter Ježíše Krista. Vzpomeňme, co jsme dosud řekli o ovoci Ducha. Všechny tyto vlastnosti nacházíme u Ježíše. Když se proto podíváme na Krista, vidíme nejlepší projev možné laskavosti a dobrotivosti, protože jako Bůh Ježíš dokonale odrážel tyto vlastnosti. Čím více projevujeme ovoce Ducha, tím víc se podobáme Ježíši.

Prolistuj si v mysli evangelia a uveď jeden příklad, kde Ježíš prokázal laskavost a kde ukázal dobrotivost. Co se z toho můžeš naučit?

Pokud si například vybereme příběh o Ježíšově pústu na poušti (Mt 4,11), nalézáme dobrotivost v tom, že zapřel sám sebe po dobro druhých. Pokud myslíme na příběh, kde se Ježíš setkal se ženou u studny (J 4,5–42) nebo se ženou přistiženou při cizoložství (J 8,3–11), vidíme, s jakou laskavostí a ohleduplností přistupoval k lidem, dokonce i k těm, kteří se dopustili hříchu.

Vrať se k příběhům, které sis vybral. Co se z nich můžeš naučit o změnách, které bys měl učinit ve svém životě?

Přehled dne: Laskavost – udělejme pro dobro druhých víc než pro své vlastní
Dobrotivost – vložme rozměr jemnosti a pomoci do našich vztahů

„Neuznáš, ty nechápvavý člověče, že víra bez skutků není k ničemu?“ (Jk 2,20)

Přečti si Ef 2,8. Jaký je podle tohoto verše původ víry?

Slova víra a důvěra jsou překladem slov, která mají v řečtině stejný slovní základ. Má to svůj smysl, protože jestliže chcete něčemu důvěřovat, něčemu být věrní, musíte tomu nejprve uvěřit. Můžete zbohatnout z práce, kterou nemáte rádi; můžete být vyléčení lékařem, kterému nedůvěřujete; ale nikdy nebudete věřit v Boha, kterému nedůvěřujete. Víra, důvěra a věrnost jdou spolu ruku v ruce, jsou zkrátka nerozlučitelné.

Jak nám verš Jk 2,19 pomáhá lépe pochopit rozdíl mezi důvěrou a biblickou vírou?

Klíč k pochopení toho, co Jakub míní ve verši 19, nacházíme ve verši 20. Biblická víra a skutky spolu navzájem souvisejí, tak jako život a dýchání. Jedno automaticky předpokládá a znamená to druhé. Domnělá víra, která nevede k podřízení se Boží vůli, není pravou vírou, ale satanovou napodobeninou. Živá a spásná víra není jen teoretická; pravá víra vždy znova hledá, zkouší, vede k činům. Tak jako to přímo říká Jakub, „víra bez skutků je mrtvá“ (v. 20 – PBK), stejně jako tělo bez dýchání.

Víra je dar, ovoce Ducha. (Ga 5,22) Není to něco, co jednou dostaneme nějakým nadpřirozeným způsobem a dále si už jdeme vlastní cestou. Pro udržení víry je velmi důležité, abychom ji pěstovali každý den. Děláme tak na základě naší lásky k Bohu a vděčnosti za to, co pro nás učinil. Pokud se o víru nestaráme, pokud jí neposkytujeme dostatečnou „výživu“, nechráníme ji a neposilňujeme, zvrhne se v pouhou domněnku, možná dokonce v nevěru. Svět je plný lidí, kteří kdysi měli vroucí víru, ale dnes už vůbec nevěří. „Dejte si pozor, bratří, aby někdo z vás neměl srdce zlé a nevěrné, takže by odpadl od živého Boha.“ (Žd 3,12)

Co tvoji víru posiluje a co ji oslabuje?

Přehled dne: Víra a důvěra jsou synonyma
Bez důvěry není možné mít smysluplné vztahy s lidmi ani s Bohem

DOPORUČENÉ STUDIUM

Přečti si 1 K 13, v knize Cesta ke Kristu kapitolu Boží láska k člověku (CZ 7–12; SC 9–15); v knize Touha věků text na stranách 190–192; 219.220; 271–276 (DA 302 – 306.347.425–431); v knize Výchova strany 163–165 (Edd 253–255) a v knize Myšlenky z hory blahoslavenství strany 16–20 (MB 13–18).

Další ovoce Ducha je mírnost a sebeovládání. „Mojžíš byl jedním z největších vůdců Božího lidu. Bůh jej velmi poctil; ne za to, co získal na egyptském dvoře, ale proto, že byl nejpokornějším člověkem. Mluvil s ním tvář v tvář, jako si člověk vypráví s přítelem. Pokud někdo touží, aby ho Bůh poctil, nechť se pokoří. Ti, kteří konají Boží dílo, by se měli od všech ostatních lišit svou pokorou. Kristus říká, že důvěryhodný je ten, koho si všimnou pro jeho mírnost.“ (E. G. Whiteová v 1BC 1113)

„Cvič a ovládej své mentální schopnosti. Sebeovládání je moc, kterou může vlastnit každý. Získejme ji tím, že svoji vůli dáme Bohu a Boží vůli přijmeme za svou.“ (Our High Calling 210)

Náměty k přemýšlení

- 1. Diskutujte ve třídě o významu lásky. Pravděpodobně zjistíte, že je těžké definovat, co znamená někoho milovat. Přesto pohovořte o tom, co mají vaše definice společného. Co se z toho můžete naučit?**
- 2. Patří do vašeho sboru člověk, který už delší dobu nechodí do sboru a možná zápasí o svoji víru? Proč si jako třída nenaplánovat návštěvu u něj nebo jej nepozvat na oběd? Jak mu pomoci získat zpět víru, která se z jeho života pomalu vytrácí?**
- 3. Každý z vás ať poví jméno člověka, ne však z Bible, který projevil laskavost a dobrotivost, podobně i mírnost. Co se z těchto příkladů můžeme naučit o významu těchto slov? Jak by se měly tyto vlastnosti projevat v našem životě?**

Tento týden se modlíme za nakladatelství „Saatkorn-Verlag“.

PRAVÝ VŮDCE KŘESŤANŮ

Biblické verše na tento týden: L 2,25–30; J 14,26; 15,26; 16,12–14; Ř 8,4; 1 K 12,10

Verš k zapamatování

„Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší. A oznámí vám, co má přijít.“ (J 16,13)

Smrt Ježíše Krista za hříchy světa je tou nejdůležitější ze všech pravd. Na čem jiném ve skutečnosti záleží? Nemusíme se trápit s pochopením této pravdy sami; Bůh nám seslal pomocníka. Dostali jsme zaslíbení Ducha svatého, který nás povede při chápání této pravdy. Nikdo se nebude moci v den soudu vymlouvat, že tomu dostatečně neporozuměl.

Duch svatý je dar od Boha pro nás hříšníky. Bez Ježíšovy smrti by neexistovalo žádné spasení; a zároveň, kdyby nás Duch nevedl, neobnovoval a nezmocňoval nás, nikdo z lidí by nemohl být spasen. Ježíš Kristus a Duch svatý se sjednotili, aby lidstvo, ztracené v proviněních, přivedli zpět k Otci. Božím záměrem je obnovit prostřednictvím Ježíše a Ducha pokoj a harmonii, jaká vládla mezi Bohem a člověkem před příchodem hříchu.

V tomto úkolu budeme hovořit o důležité otázce – o působení Ducha svatého v našem životě.

Cíl úkolu:

1. Poznat způsoby působení Ducha svatého v souvislosti s Ježíšem a životem křesťana.
2. Pochopit, že hlavním záměrem Ducha svatého je obnovit pokoj a harmonii mezi Bohem a člověkem.
3. Vyjmenovat největší překážky, které brání Duchu svatému nastolit pokoj a harmonii v životě křesťana.

DUCH JAKO VŮDCE

„Ale Přímluvce, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl.“ (J 14,26)

Jako velvyslanec ve jménu své vlády jedná s cizí vládou, tak Duch svatý hovoří k ženám a mužům ve jménu Ježíše Krista a s jeho autoritou. Ježíš pokračuje ve své službě a vyučuje lidi prostřednictvím Ducha. „Pán Ježíš jedná prostřednictvím Ducha svatého.“ (SD 282)

Co jiného, kromě vyučování, dělá Duch svatý? J 14,26b

„Spasitelovu povahu a jeho poslání docenili, teprve když odešel k Otci a na věřící byl vylit Duch svatý. Po přijetí křtu Duchem si začali uvědomovat, že byli v přítomnosti samotného Pána slávy. Připomínali si Kristova slova a začínali chápat proroctví i zázraky, které Ježíš vykonal ... Ježíšova naučení, kterým dosud rozuměli jen částečně, se před nimi otevírala jako nové zjevení. Písmo se pro ně stalo novou knihou.“ (TV 322.323; DA 507)

Které další zaslíbení nám Ježíš dává o Duchu svatém? J 14,17; 15,26; 16,12–14

Duch je živý osobní Učitel. Vždyť když otvíráme Bibli, Duch svatý nám odhaluje pravý význam toho, co čteme. Klíčem k tomu je každodenní podřízení se Pánu, prosba, aby naše srdce a mysl otevřel pravdě, ať je jakákoli a ať nás vede kamkoli. Za těchto okolností nás Duch svatý určitě povede.

Polož si otázku: Jsem otevřený vůči tomu, co mě chce Duch svatý naučit? Poslechnu jej, nebo si budu hledat výmluvy, abych se mohl věnovat svým věcem?

Přehled dne: Duch svatý je nejvyšší Učitel církve
Jen pokud se necháme vyučovat Duchem svatým, můžeme jím být vedeni

TĚLO A DUCH

„Ti, kdo dělají jen to, co sami chtějí, tíhnou k tomu, co je tělesné; ale ti, kdo se dají vést Duchem, tíhnou k tomu, co je duchovní.“ (Ř 8,5)

Přečti si Ř 8,5. Vlastními slovy vyjádři podstatu tohoto verše. Jak se můžeme nechat „vést Duchem“? Viz také Ř 13,14; Ga 5,22–24.

Křesťan se rozhodl neřídit se vlastními nápady a neuspokojovat vlastní záliby, ale řídit se příkazy Ducha. Oddaný následovník Ježíše Krista neudělá nikdy nic bez toho, aniž by hledal Boží radu a vedení. Pane, co chceš, abych udělal? – to je otázka, kterou si křesťan klade bez přestání.

Naše víra by měla být víc praktická než teoretická. Pod vedením Ducha se myšlenky vnuknuté nebem přemění na konkrétní činy.

Působení Ducha svatého v našem životě je zázrakem víry. Někdy jsou však ti, kteří odezdali srdce Kristu a byli pokřtěni Duchem svatým, zklamáni, že nežijí čistým a posvěceným životem, jak by si to představovali. Myslí si, že se dostatečně nesnaží a nebojují s hříchem. Začnou tedy vést boj s pokušením a hříchem prostřednictvím nových a nových předsevzetí a budováním silné vůle tím, že si odpírají i ty nejmenší radosti života. A v tom se mýlí. I když nás Písmo vyzývá, abychom vedli každodenní zápas se sebou samým a s tělem, to nejdůležitější je přicházet ke Kristu, být v jeho blízkosti. „Pojďte ke mně všichni...“ Každý jiný boj je dopředu prohraný, protože jej bojujeme bez Krista. Jen skrze přítomnost Ducha svatého je nám slíbeno vítězství.

Jaké poselství nám přináší 1 Pt 4,1.2 v souvislosti s bojem proti tělu?

Víš o nějakém konkrétním hříchu, který ti způsobuje tělesné utrpení a s kterým zápasíš? Jaké praktické kroky můžeš denně podniknout, abys byl více otevřený moci Ducha a mohl nad hříchem zvítězit?

Přehled dne: Čistý a posvěcený život přichází sám od sebe, když žijeme v Duchu s Kristem
Jen v Kristově blízkosti můžeme porozumět tomu, co znamená denně zápasit sám se sebou a přemáhat „tělesného člověka“
Jen v Kristově blízkosti pochopím, že tento zápas není cestou k bezhříšnosti

DUCH A BOŽÍ SLOVO

„Přijměte také přílbu spasení a meč Ducha, jímž je slovo Boží.“ (Ef 6,17)

Boží slovo je zde nazváno mečem Ducha. Byl to Duch, kdo inspiroval napsané zjevení, protože „z popudu Ducha svatého mluvili lidé, poslaní od Boha“ (2 Pt 1,21). Na to by měli všichni křesťané stále pamatovat. Bůh nám slibuje svého svatého Ducha, ale dal nám také určitá napomenutí.

Přečti si 1 K 12,10 a 1 Tm 4,1. Jaké poselství je skryto v těchto verších?

Existuje mnoho různých nauk. Dokonce i v křesťanské církvi jsou lidé, kteří tvrdí, že jsou inspirováni Duchem svatým, a šíří zvláštní a neobvyklé názory. V některých případech si můžeme být jisti, že jde o falešné nauky. Jindy jsou tyto podvody jen těžko rozpoznatelné a prosazují je lidé, kteří jsou laskaví, milí, vlídní a upřímní. Jak potom zkoušet duchy a přijít na to, zda jsou či nejsou od Boha?

Jak s konečnou platností zjistit, zda je nějaké učení inspirováno Duchem svatým? L 10,26; 16,29–31; Sk 17,11

Jan Kalvín upozorňuje: „Pokud chceme mít z Božího Ducha skutečně zisk a užitek, měli bychom horlivě číst Písmo a věnovat mu pozornost . . . Aby se však pod jeho znamení nevkradl duch satanův, musíme důkladně poznat, jak je Duch v Písmu představen a potvrzen. On je autorem Písma; nemůže se měnit a sám sobě protirečit. Stále musí zůstat takový, jaký se kdysi zjevil.“ (Jan Kalvín, Institutes of the Christian Religion I; 9,2)

S jakými podvody v duchovní oblasti ses už setkal? Jak tě ochránilo slovo Boží?

Přehled dne: Duch svatý je s Bibli natolik spjat, že jedno bez druhého člověku nepřinese duchovní užitek
Čas a úsilí jsou klíčem k požehnáním vloženým do Bible

DÍLO DUCHA SVATÉHO

„On mě oslaví, neboť vám bude zvěstovat, co přijme ode mne.“ (J 16,14)

Jak nám Ježíš přibližuje práci Ducha svatého? J 16,14

Dílo Ducha svatého se soustřeďuje na Ježíše. Nenapřimuje pozornost na sebe, ale na Ježíše. Zkouškou jakékoliv domnělé činnosti Ducha v životě věřících nebo organizací je to, zda je v souladu s Ježíšem. Pokud tyto lidé napřimují pozornost na sebe a oslavují sebe nebo zveličují své duchovní zkušenosti, chybějí jim pravé znaky Ducha.

Duch svatý nepřináší vlastní myšlenky a názory, ale vykládá to, co učil Ježíš. Ježíš řekl: „On mě oslaví, neboť vám bude zvěstovat, co přijme ode mne.“ (J 16,14)

Protože je to Duch pravdy, bude zvlášť svědčit o Ježíši, jenž je Pravda. (J 14,6) Jen díky tomu, že Duch promlouvá přímo k našemu srdci, můžeme skutečně a opravdově poznat Ježíše Krista a přinášet ovoce k jeho slávě.

Jakými dalšími způsoby Duch svatý oslavuje našeho Pána? J 15,8; Ga 5,22–25; Ef 5,9

Jeden ze způsobů, jak můžeme my věřící nejlépe oslavit Boha před lidmi i anděly, je to, jak žijeme, jak se chováme k druhým a jaký máme charakter. Naše činy a postoje odrážejí dílo Ducha svatého v nás. Ukazují, jak s ním spolupracujeme, do jaké míry jsme ochotni zemřít sobě a podřídit se vůli Boží, do jaké míry v nás může působit Pán, „že chcete i činíte, co se mu líbí“ (Fp 2,13). Pro všechny, kteří vyznávají jméno Ježíše Krista, je proto velmi důležité žít denně v postoji víry, vděčnosti a podřídit se jeho Duchu.

Vzpomeň si, co jsi v posledních 24 hodinách udělal, abys oslavil Boha. Co se ti nepovedlo? Jaké změny potřebuješ udělat?

Přehled dne: Duch svatý soustřeďuje všechnu pozornost na Ježíše
Všechno v životě křesťana nebo církve, co neupoutává pozornost na Ježíše, není vedeno Duchem svatým

PŘÍKLAD VEDENÍ DUCHEM

„A tehdy veden Duchem vešel do chrámu. Když pak rodiče přinášeli Ježíše, aby splnili, co o dítěti předpisoval Zákon, vzal ho Simeon do náručí a takto chválil Boha.“ (L 2,27.28)

Přečti si L 2,25–30 a potom odpověz na následující otázky:

Jak Simeon věděl, kdy má přijít do chrámu, aby tam našel „Hospodinova Mesiáše“ (v. 26)?

Proč byl podle těchto veršů Simeon tak otevřený podnětům Ducha svatého? Jaké důležité poselství je v tom pro nás?

Jaký význam měla Simeonova modlitba? Co jí chtěl říci? Viz J 15,26; 16,14. Proč je tento bod klíčem k pochopení díla Ducha svatého?

Všimni si, co pověděl Duchem inspirovaný Simeon Marii. Jaký dar Ducha se tehdy projevil?

Je zřejmé, že Simeon se těšil tak blízkému vztahu s Bohem, že v den, kdy rodiče přinesli malého Ježíše, aby jej zasvětili Bohu, mu Duch pověděl, aby šel do chrámu. Bylo tam několik dalších chlapců, kteří byli ten den zasvěceni Bohu, ale Simeon byl veden k Ježíši, byť se svým vnějším vzhledem nijak nelišil od ostatních chlapců. Kněz, který měl službu v chrámu, nepoznal v Ježíši slíbeného Mesiáše; zřejmě nebyl, na rozdíl od Simeona, citlivý na podněty Ducha. I někteří jiní chlapci, kolem kterých Simeon procházel, se mohli narodit v Betlémě jako prvorozené děti matkám, jež byly z pokolení Judova. Ale jen Simeonův blízký vztah a společenství s Bohem skrze Ducha svatého mu umožnily vysvětlit konkrétní prorocké statě a poznat v Ježíši Bohem slíbeného Mesiáše.

Přehled dne: Simeon je příklad člověka citlivého na podněty Ducha svatého
Každý, kdo je citlivý na vedení Duchem svatým, najde Ježíše a zůstane při něm

DOPORUČENÉ STUDIUM

V knize Velké drama věků si přečti text na stranách 306–308; 393–395 (GC 467–469; 607–610), v knize Touha věků na stranách 30–31 (DA 52–55).

„Působení Ducha svatého na srdce má být zkoušeno Božím slovem. Duch, který inspiroval Písmo, vede vždy k Písmu.“ (1SM 43)

V souvislosti s výrokem u J 16,14, kde čteme: „On (Duch) mě oslaví...“, Ellen Whiteová píše: „Těmito slovy Ježíš hovoří o završujícím díle Ducha svatého. Duch oslavuje Krista tím, že ho činí objektem nejvyšší úcty. Tomu, v jehož srdci probíhá tato změna, se tak Spasitel stává rozkoší a radostí.“ (ML 49)

Náměty k přemýšlení

- 1. Diskutujte ve třídě o poslední otázce v části na úterý. Jakým duchovním podvodům dnes lidé čelí? Máš zkušenost, která by mohla pomoci jiným?**
- 2. Představ si dva lidi. Jeden je dobrý teolog, ale je nepoctivý, pomstychtivý a kritický; druhý, i když má určité pochybnosti, je milý, laskavý a shovívavý. Který svým životem více zjevuje Ducha svatého?**
- 3. Jak by se měl sbor zachovat, když někdo, kdo se chová dosti nezvykle, tvrdí, že jedná pod vlivem Ducha svatého?**

Tento týden se modlíme za školu „Sagunto“ ve Španělské unii.

ŽIVOT V MOCI DUCHA SVATÉHO

**Biblické verše na tento týden: J 3,3-6.15-17; Ř 8,6-11;
Ga 5,16-25; Ef 1,6.7; Ko 2,6**

Verš k zapamatování

„Co dává život, je Duch, tělo samo nic neznamená. Slova, která jsem k vám mluvil, jsou Duch a jsou život.“ (J 6,63)

„Duch svatý byl dán Božím lidu proto, aby jej vedl k duchovní obnově. Bez jeho působení by byla Kristova oběť zbytečná. Moc zla postupem času stále narůstala a je ohromující, jak snadno si satan lidstvo zotročil. Nad hříchem je možno zvítězit jedině s pomocí třetí božské osoby, jejíž síla není ničím omezena, neboť přichází v plnosti božské moci. Díky působení Ducha svatého se může projevat moc Vykupitelova díla. Duch očišťuje srdce. Prostřednictvím Ducha svatého má věřící podíl na božské přirozenosti. Kristus poslal svého Ducha jako božskou moc, která má překonávat všechny zděděné i vypěstované sklony ke zlému a která má církvi pomáhat dosáhnout dokonalosti jeho povahy.“ (TV 429; DA 671)

Tyto úžasné myšlenky zjevují, jaký význam má oživující dílo Ducha svatého. Přesto však musíme stále pamatovat na to, že Ježíš se nikdy nikomu nevnucoval, a nečiní to ani Duch svatý. Každý den se musíme rozhodnout s ním spolupracovat; jinak pro nás toho mnoho udělat nemůže.

Cíl úkolu:

1. Docenit, že mne Duch svatý ujišťuje o Boží dobrotě, a vyzdvihnout, že jen Duch svatý proměňuje Boží slovo na životodárnou moc, tolik potřebnou k novému, změněnému životu.
2. Vyjmenovat výhody, které mi dává jistota spasení, a spočítat pozitivní změny, které přinesla do mého života.

SPASENÍ A DUCH

„Všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy; jsou ospravedlňováni zadarmo jeho milostí vykopením v Kristu Ježíši.“ (Ř 3,23.24)

Jak jsme si již pověděli, Duch svatý nás uvádí do pravdy. To znamená, že nás přivádí k Ježíši, který sám řekl: „Já jsem . . . pravda. . .“ (J 14,6) Tou pravdou však není jen to, že je pravým Bohem nebo že se stal člověkem a žil bezhříšným životem. Tím nejdůležitějším poznáním je to, že zemřel jako oběť za hříchy světa. Všechno ostatní, co o Ježíši víme, vrcholí v jeho zástupné smrti za člověka. Jakákoliv teologie, která pomíjí nebo oslabuje tuto skutečnost, uniká působení Ducha svatého, jenž nás uvádí „do veškeré pravdy“ (J 16,13). Jádrem této pravdy je Kristus na kříži jako náš zástupce. (1 K 2,2)

Vyhledej si uvedené verše a napiš, co říkají o základu našeho spasení.

J 3,15–17 _____

Ř 3,22–24 _____

Ef 1,6.7 _____

Jako křesťané věříme, že základem naší naděje a našeho přijetí u Boha není nic, co můžeme sami učinit. Nejsou to žádné skutky spravedlnosti, které můžeme vykonat, dokonce ani žádné ovoce Ducha, ale jediné spravedlnost Ježíše Krista, která je nám skrze víru připočítána. To je naše jistota, naše záruka, jediný jistý základ, na který se můžeme spolehnout. Díky zásluhám Kristova dokonalého života, jež jako hříšníci získáváme z Boží milosti zcela nezaslouženě, budeme ospravedlněni. Co může být z celé pravdy, do které nás chce Duch svatý uvést, vzácnější?

Zápasíš o jistotu spasení? Modli se za ni při dnešním studiu. Osvoj si biblická zaslíbení. Popros Ducha svatého, aby ti pomohl spoléhat se jen na Ježíšovy zásluhy.

Přehled dne: Ježíšova oběť na kříži, to je jistota mého spasení
Působení Ducha svatého směřuje k prohloubení mé jistoty spasení

SMRT SOBĚ – DUCH V NÁS

„Ti, kdo dělají jen to, co sami chtějí, tíhnou k tomu, co je tělesné; ale ti, kdo se dají vést Duchem, tíhnou k tomu, co je duchovní.“ (Ř 8,5)

Duch svatý nás bezpochyby uvádí do pravdy o Ježíši. On nejenže pro nás pracuje a vede nás k Ježíši, ale působí také v nás a mění nás. V našem životě zviditelňuje spasení, jež máme v Ježíši. Kristus, který za nás zemřel, je nyní též Kristem, který v nás žije.

Ježíš může žít v lidech jedině prostřednictvím svého Ducha. Skrze Ducha Bůh zasahuje srdce člověka. Bez něj bychom možná rozumově věděli o Ježíšově smrti, ale nikdy by nás to nespasilo, protože by se to nestalo život měnící silou. Tato síla je dostupná všem křesťanům.

Přečti si Ř 8,6–11. Co Duch způsobuje v životě všech Ježíšových následovníků?

Všimněte si, jaký význam připisuje Pavel dílu Ducha svatého v nás. Pavel byl velkým kazatelem spasení skrze víru, stejný důraz však dává i na posvěcený život a poslušnost. Nevidí v tom rozpor. Pokud žijeme podle těla, umřeme; pokud nemáme Ducha, který v nás působí, nejsme Kristovi. Sotva si dokážeme představit, že by to Pavel mohl vyjádřit srozumitelněji.

Podle Pavla bychom měli být mrtví tělu; jinými slovy, neměly by nás ovládat tělesné touhy. Tentýž Duch, který vzkřísil Ježíše z mrtvých, nyní působí v nás, umrtvuje nás pro hřích a oživuje pro spravedlnost. Pavel nemluví jen nějakou teorií; je to skutečnost spasení v životě věřícího člověka.

Máš zkušenost s tím, že jsi byl „mrtvý“ v Kristu? Je to jednorázová zkušenost, nebo je to každodenní proces, který přetrvává?

Přehled dne: Jistoty, které mi dává Duch svatý, odstraňují překážky na cestě ke změnám. Změny se týkají toho, jak přemýšlím a jak žiji.

DUCH A ŽIVOT

„Dát se vést sobectvím (smýšlením těla) znamená smrt, dát se vést Duchem je život a pokoj.“ (Ř 8,6)

Včera jsme hovořili o tom, jak úzce spojuje Pavel Ducha a život – a naopak tělo a smrt. S tímto tématem se setkáváme i v jiných jeho listech. Zřejmě je to něco, čemu Pavel připoisoval velký význam. My, kteří jsme byli kdysi v hříchu (Ef 2,1), jsme nyní skrze Ducha mrtvých hříchu a živí Bohu. (Ř 6,11) Je to radikální změna.

Přečti si Ga 5,16–25. Všimni si, do jakého kontrastu dává Pavel „skutky“ těla (lidské svévole) a ovoce Ducha. (v. 19.20) Kdybys měl shrnout tyto verše do jediné věty, co bys napsal?

I na tomto místě Pavel hovoří velmi jasně: Jestliže konáte věci těla, umřete, budete zatraceni. Je to jednoduché: Duch přináší život, tělo přináší smrt.

Zajímavé je i to, do jakého protikladu dává skutky těla a ovoce Ducha. Hřích je to, o co jsme se snažili, kvůli čemu jsme trpěli a nakonec sklidili jeho ovoce. Ovoce Ducha svatého je však něco, co přirozeně „roste“ v člověku, který se nechá vést Duchem.

Jak v uvedených verších rozumíte těmto dvěma větám – „nejste už pod zákonem“ (Ga 5,18) a „proti tomu se zákon neobrácí“ (v. 23)?

Pavel určitě neříká, že se křesťané nemusí řídit Desaterem. Bylo by to v rozporu s tím, co sám na jiných místech píše, ale i s tím, co učí Nový zákon. Pavel tím chce říct, že když přinášíš ovoce Ducha, přirozeně posloucháš zákon, a proto tě neodsuzuje. Ovoce Ducha je vyjádřením tohoto zákona, podobně jako skutky těla jsou jeho porušením. Galatští byli Židé, kteří se vrátili zpět k legalismu. Pavel je proto vede k něčemu vyššímu než k mrtvým skutkům, které je nemohou spasit. Ani v nejmenším zákon nepopíral, ale naléhal na ně, aby žili v Duchu, neboť to se projeví poslušností zákonu.

Přehled dne: Důsledkem spasení je radikální změna
Křesťanství nezná kompromis: buď změna, nebo smrt
Neexistuje soulad protikladů: buď tělo, nebo Duch

NARODIT SE Z DUCHA

„Co se narodilo z těla, je tělo, co se narodilo z Ducha, je duch.“ (J 3,6)

Jak chápeš Ježíšova slova o rozdílu mezi narozením z těla a narozením z Ducha? J 3,3–6

Všichni jsme se narodili z těla. Pokud se však „nenarodíme znovu“ (což v řečtině znamená „narodit se shora“) prostřednictvím Ducha svatého, zůstaneme z těla a samozřejmě v těle i zemřeme.

Naší jedinou nadějí je znovuzrození, obnova a účast na božské přirozenosti. Božskou přirozenost získáváme Duchem prostřednictvím Božího slova. Obnova a obživení znamená, že jsme v našem přirozeném životě dosáhli nejvyšší možné úrovně, ale že nám, kteří jsme „byli mrtvi pro své viny a hříchy“ (Ef 2,1), byl shora vštípen božský život. K tomu dochází mocí Ducha svatého, který v nás působí.

Znovuzrozením se však zkušenost spasení nekončí. Je to vlastně začátek. Bez ohledu na to, jaké změny znovuzrození v životě způsobilo, stává se zkušeností, kterou musíme denně prožívat. Není tomu tak, že bychom se jednou narodili znovu, a potom už na nic nedbali a jen radostně kráčeli do Božího království.

Co podle Ko 2,6 znamená prožít zkušenost znovuzrození?

Život znovuzrozeného člověka se vyznačuje sebezapřením, obětavostí a zřeknutím se hříšných tužeb. I když to sami od sebe nikdy nedokážeme, Duch svatý, který v nás působí, nás přivede k bodu, kdy se budeme muset rozhodnout, zda se podřídíme jemu a budeme odporovat tělu. Pokud se tak rozhodneme, dá nám k tomu sílu. Všechno vlastně závisí na naší vůli. My to jsme, kdo se k tomu musí rozhodnout.

Když se dostaneš v nejbližší době do pokušení, uvědom si, že máš svobodu se rozhodnout. Rozhodnutí, zda budeš poslouchat Boha, nebo zhřešíš, je na tobě.

Přehled dne: Narodit se znovu znamená narodit se z Ducha
Narodit se z Ducha znamená obnovu
Obnova znamená správně se rozhodovat a podle toho žít

„Nezanechám vás osiřelé, přijdu k vám.“ (J 14,18)

Dříve než Ježíš zemřel, dal svým následovníkům zaslíbení Ducha svatého. Všimni si však, co konkrétně řekl v J 14,18.

Bible jasně učí, že Ježíš nyní slouží v nebeské svatyni. (Žd 9,24) Co měl tedy na mysli, když řekl: „Přijdu k vám.“?

Ježíš už tady není v těle, ale v Duchu, který je nyní jeho zástupcem na zemi. Pokud máme důvěrné přátelství s Duchem, máme také důvěrný vztah s Kristem. Duch svatý se stará o to, abychom cítili Ježíšovu živou přítomnost. Skrze něj můžeme mít živé a důvěrné přátelství s Kristem.

A právě to je rozhodující pro život v Duchu svatém. Chceme sloužit Bohu, protože jej milujeme; chceme být očištěni od hříchu pro naši lásku k Bohu a protože víme, co hřích způsobil Božímu stvoření. Jistě, život v Duchu vyžaduje oběť a smrt našeho Já. Pokud v nás však bude přebývat Duch Boží, budeme neustále myslet na úžasnou oběť Ježíše Krista, a naše Já se samo bude umenšovat. Když budeme den co den pod vlivem Ducha přemýšlet o Ježíši a jeho nesmírné lásce, kterou nám projevila smrtí na kříži, budeme zmocněni žít podle Boží vůle. Být posvěcen neznamená přestat jednat zle; znamená to být oddělený pro Boha, žít pro něj ve víře, kát se a podřídit se mu. To se může stát jen tehdy, když budeme v živém spojení s ním. „Můžeme zanechat mnoho zlých zvyků, a přece nebyť skutečně posvěceni, jestliže nám chybí spojení s Bohem. Musíme se sjednotit s Kristem.“ (Ellen Whiteová v RH, 24. 1. 1893)

Z vlastní zkušenosti řekni, co ti umožňuje navázat spojení s Kristem. Napiš, co tě s ním spojuje a pomáhá ti lépe jej poznat a milovat. Napiš také biblické verše, které se shodují s tvou odpovědí.

Přehled dne: Obnova je posvěcení; posvěcení závisí na mém živém vztahu k Ježíši
Čím jsem blíže Duchu svatému, tím důvěrnější je moje přátelství s Ježíšem
Posvěcení mne víc přibližuje k Bohu i k lidem

DOPORUČENÉ STUDIUM

V knize Touha věků si přečti text na stranách 104–108, 129–131, 244.245 (DA 171–176, 209.210.388)

„Dar spravedlnosti lidé dostávají prostřednictvím svatého Ducha. (J 16,8) V tom spočívá rozdíl mezi neúčinnou spravedlností, o kterou člověk usiluje prostřednictvím skutků, a účinnou spravedlností, kterou dostává skrze víru. Na té první nemá Duch žádný podíl, protože jde o čistě lidskou snahu, nezávislou na Boží milosti.“ (6BC 977)

„Vždy, když se někdo obrátí, učí se milovat Boha a zachovávat jeho přikázání, plní se Boží zaslíbení: ‚A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha.‘ (Ez 36,26) Proměna lidského srdce a povahy je zázrakem. Svědčí o stále živém Spasiteli, který usiluje o záchranu lidí. Také důsledný život v Kristu je velkým zázrakem. Při hlásání Božího slova by se mělo vždy projevovat znamení přítomnosti Ducha svatého, který proměňuje slovo v životodárnou moc.“ (TV 259; DA 407)

Náměty k přemýšlení

- 1. Diskutujte ve třídě o vašich odpovědích na poslední otázku v části na čtvrtek. Co mají společného? Co se z nich můžeme navzájem naučit? Kdybyste to měli shrnout, co je klíčem k tomu, aby byl člověk skutečně spojený s Kristem?**
- 2. Co byste poradili člověku, který by vám řekl: „Miluji Ježíše a chci ho poslouchat, ale stále znova se dopouštím jednoho hříchu.“?**
- 3. Proč – když mluvíme o působení Ducha svatého v nás – je vždy velmi důležité pamatovat na to, že základem našeho spasení je oběť Ježíše Krista? Jakému nebezpečí čelíme, když to ztratíme ze zřetele?**

Tento týden se modlíme za Sdružení Muntenia v Rumunské unii.

OBNOVOVATEL

Biblické verše na tento týden: Gn 1; Jr 17,9; J 15,13; Ř 1,21; 5,10-19; 1 K 13,4-7; Tt 1,15; 2 Pt 1,2-8

Verš k zapamatování

„A jsem si jist, že ten, který ve vás začal dobré dílo, dovede je až do dne Ježíše Krista.“ (Fp 1,6)

Jednou z velkých nadějí všech křesťanů je naděje věčného života. Jaké by to bylo bez ní? Pravda je taková, že žijeme, pak zemřeme a naše tělo se rozloží v zemi jako tělo všech ostatních živočichů. Platí to i pro nás? My však máme naději věčného života. Tento život není pokračováním toho, který žijeme tady na zemi. Vždyť krátká existence našeho světa by nám k věčnému životu sotva postačila. Umíte si snad představit, že by tento svět trval navěky?

Dostali jsme nádherné zaslíbení: „Podle jeho slibů čekáme nové nebe a novou zemi, ve kterých přebývá spravedlnost.“ (1 Pt 3, 13) Věčný život není věčná existence na této hříšné zemi, ale na zemi nové, kde už nebude hřích, smrt ani hříšníci – jen „spravedlnost“.

Už od počátku Bůh pracuje na tom, aby dosáhl tohoto cíle – nového nebe a nové země. A právě tady se ukazuje smysl plánu spasení, protože je právě v tom, co a jak Bůh koná, aby nás „dostal“ na novou zem. To je důvod, proč spasení zahrnuje proces obnovy. Bůh nás připravuje na nové nebe, novou zemi a na spravedlnost, která tam bude přebývat.

V tomto úkole budeme pokračovat v tématu o tom, co dělá Duch svatý, aby nás připravil na náš nový domov.

Cíl úkolu:

1. Ocenit, že žijeme ve svobodném vesmíru, kde si každý člověk může vybrat směr svého života.
2. Pochopit, že Bůh raději vzal na sebe riziko, že zhřešíme, než by nám vzal možnost rozhodování a volby.
3. Vážít si Božího trpělivého a sebeobětavého způsobu řešení problému hříchu i jeho ochoty obnovit v nás svůj obraz.

STVOŘENÍ K BOŽÍMU OBRAZU

„Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil.“ (Gn 1,27)

Zpráva o stvoření v knize Genesis jasně ukazuje, že naše existence se nezakládá na žádné náhodě. Nevznikli jsme nahodilým spolupůsobením gravitačních sil a chemických prvků, které se vlivem dlouhého období začaly slučovat, až vytvořily planetu obývanou živými bytostmi. Naopak, jsme tady proto, že Božím záměrem bylo postavit nás právě do tohoto vesmírného prostoru. Verš za veršem v knize Genesis zřetelně hovoří o Bohu jako o Původci stvoření. Naše existence byla Božím plánem. Tento pohled je v protikladu k evoluční teorii, která tvrdí, že jsme tu jen díky náhodě; že naše existence nebyla součástí žádného plánu a nemá proto žádný vyšší cíl ani smysl. Podle ní jsme výsledkem kosmické katastrofy, nic víc. Tento názor protičeří biblické zprávě o stvoření. V dnešní společnosti se však stále více přijímá a uznává. Přesto se už i v moderní vědě začíná hovořit o tom, že svět a jeho vývoj nemohou být jen dílem slepé náhody, ale jsou způsobeny určitým rozumovým plánem (inteligentní design).

Gn 1,26.27 říká, že Bůh stvořil muže a ženu ke svému obrazu. Co to znamená? Viz 1 J 4,8.

Být stvoření k Božímu obrazu jistě kromě jiného znamená schopnost milovat. Vždyť Bůh „je láska“. Schopností milovat se lišíme od ostatního stvoření. Měsíc, tráva, moře, dokonce i zvířata – nic z toho nebylo stvořeno k obrazu Božímu a nemá schopnost milovat tak jako člověk.

Co je podle tebe láska? Jak souvisí láska se stvořením prvních lidí, Adama a Evy? Jak měl vypadat život na této zemi?

Přehled dne: Náhoda, nebo záměr – jednoznačně záměr!
 Bůh stvořil člověka k svému obrazu
 Bůh je láska – proto člověk umí milovat

LÁSKA A PÁD

„Žena viděla, že je to strom s plody dobrými k jídlu, lákavý pro oči, strom slibující vševědoucnost. Vzala tedy z jeho plodů a jedla, dala také svému muži, který byl s ní, a on též jedl.“ (Gn 3,6)

Co museli Adam s Evou mít, aby mohli zhřešit? Gn 3,1–6

Být stvořen k Božímu obrazu znamená mít schopnost milovat. Aby láska byla láskou, musí mít volnost a svobodu. Bůh nemůže přinutit své stvoření, aby jej milovalo nebo aby se milovalo navzájem. Láska nemůže být vynucená. Dostali jsme schopnost milovat; dostali jsme tedy také možnost svobodně se rozhodovat. Pád do hříchu je mocným příkladem toho, co se stane, když se bytosti se svobodnou vůlí rozhodnou nesprávně.

Také my, kteří žijeme několik tisíciletí po Edenu, máme schopnost svobodně se rozhodovat. Naše situace je však neporovnatelná s tím, jak žili Adam s Evou před pádem do hříchu. Byli dokonalými bytostmi a žili v plném světle Boží slávy. Jejich přirozenost nebyla porušena. My, oproti nim, jsme padlé bytosti s hříšnou přirozeností nasáklou nepravostmi. Je však rozdíl mezi svobodným rozhodováním bytosti s dokonalou přirozeností a svobodnou vůlí k rozhodování bytosti hříšné.

Jak popisují následující verše neobnovenou lidskou přirozenost? Jr 17,9; Ř 1,21; 5,12; Ef 2,3; Tt 1,15

Vidiš okolo sebe něco, co svědčí o zkaženosti lidské přirozenosti? Jak zoufalá by byla naše situace, kdyby měla zůstat nevyřešená?

Přehled dne: Bůh stvořil svobodu; a pak stvořil celý vesmír
Kde není svoboda, není ani láska
Bůh raději nechá člověka zhřešit, než aby omezil jeho svobodu

DRUHÁ ŠANCE

„A tak tedy: Jako jediné provinění (provinění jednoho člověka) přineslo odsouzení všem, tak i jediný čin spravedlnosti (čin spravedlnosti jediného člověka) přinesl všem ospravedlnění a život.“ Ř 5,18

Víme, že Bůh nenechal lidstvo v plnosti snášet konečné důsledky hříchu. Vytvořil plán spasení, aby nás zachránil od úplného zničení, které by nám jinak hrozilo. Ježíš prošel stejnou zkouškou jako Adam, avšak tam, kde Adam selhal, Ježíš zvítězil. Díky tomu dostal celý svět druhou šanci. Skrze víru v Ježíše může mít kdokoli, ať žije kdekoli, zaslíbení věčného života, zaslíbení o obnově všeho, co bylo kvůli hříchu ztraceno.

Jaké je hlavní poselství veršů Ř 5,10–19? Všimni si ostrého protikladu, který je nám v nich představen. Co přineslo smrt a co přináší život?

Díky tomu, čeho Ježíš dosáhl svým bezhříšným životem a smiřující smrtí, dostalo lidstvo druhou šanci a našlo opět přízeň u Boha. To neznamená, že celé lidstvo je automaticky spaseno či ospravedlněno; avšak každý člověk na této zemi dostal druhou šanci. Záhuba, která nás pro Adamův hřích čekala, byla díky Ježíši odvrácena.

„Slovo Boží vyhledává, že nepatříme sami sobě, že jsme byli draze vykoupeni. Pro tuto vysokou cenu, která za nás byla zaplácena, můžeme být vysvobozeni z otroctví hříchu, do kterého jsme se dostali pádem v Edenu. Kvůli Adamovu hříchu se lidstvo ocitlo v beznadějně situaci, ale díky oběti Božího Syna člověk dostal druhou šanci. Všem, kteří tuto šanci využijí, dává plán vykoupení možnost uniknout.“ (Ellen Whiteová, Christian Temperance and Bible Hygiene 15)

Dostal jsi už někdy v životě druhou šanci? Co ses z této zkušenosti naučil? Vážíš si nyní lépe toho, co ti nabízí kříž?

Přehled dne: Adam nás všechny dostal do problémů
 Ježíš nás všechny dostal z problémů
 Škoda, že ne každému přijde vhod Ježíšovo řešení

OBNOVA I.

„Tím nám daroval vzácná a převeliká zaslíbení, abyste se tak stali účastnými božské přirozenosti a unikli zhoubě, do níž svět žene jeho zvrácená touha.“ (2 Pt 1,4)

Přes naši zoufalou situaci nás Bůh nenechal bez naděje. Naopak, v Ježíši Kristu máme velikou naději. Pro každého z nás připravil plán, jak se vrátit k tomu, čím jsme byli před pádem do hříchu.

Tento proces začíná už nyní. Evangelium není jen spasení; není to jen změna v našem zákonném postavení před Bohem. Evangelium je také obnova. Původně jsme byli stvořeni k Božímu obrazu. Plán spasení je proces, který nám dává příležitost vrátit se do tohoto původního stavu. Není to něco, co se stane až při druhém příchodu. Tento proces se začíná nyní. Duch svatý pracuje v nás, aby v nás obnovil to, co jsme kvůli hříchu ztratili.

Jak nám verše 2 Pt 1,2–8, zvláště část, kde Petr mluví o účasti na božské přirozenosti, pomáhají pochopit dílo obnovy, které v nás právě teď probíhá? Jak to souvisí s Gn 1,26.27?

Bůh mění padlé bytosti ke svému obrazu tím, že přetváří jejich vůli, mysl a touhy. Zkrátka, Duch svatý pracuje na našem charakteru. Účastí na božské přirozenosti se měníme. (2 K 3,18) Tímto obrazem je obraz Boží, který nám byl představen tím nejdokonalejším způsobem – prostřednictvím Ježíše, jenž je „výraz Boží podstaty“ (Žd 1,3). Ježíš tady jako člověk už nežije; proto je tu Duch svatý jako jeho zástupce a zjevuje nám pravdy, které změnil a přetvořil náš život. To je proces obnovy, který se neskončí, dokud Bůh nestvoří novou zemi a nové nebe. Bůh na nás pracuje už nyní, aby nás připravil na novou existenci, kterou máme prostřednictvím Ježíše Krista k dispozici.

I když se v nás, díky působení Ducha svatého, odráží Ježíšův charakter, znamená to, že budeme bez hříchu? Není to spíše směřování k určitému ideálu, který nám Kristus představil? Nemůže se stát, že přehnaný důraz na zdokonalování vyvolá u věřících, kteří zápasí se svojí slabou vůlí, trvalý pocit viny?

Přehled dne: V Ježíšově řešení problémů je zahrnuta naše obnova
Obnova je naše přeměna v Ježíšův obraz
Proces naší obnovy má na starosti Duch svatý

OBNOVA II.

„A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé.“ (Ř 12,2)

Vypiš hlavní myšlenku každého verše a potom si polož otázku: Jak prožívám zaslíbení dané v těchto verších?

Ř 5,1 _____

2 K 5,17 _____

Ef 4,24 _____

Fp 2,12.13 _____

1 Pt 5,10 _____

V Novém zákoně se slovo „dokonalost“ spojuje s myšlenkou „ukončení“, „plného růstu“, „dospělosti“. Máme být dokonalí v naší omezenosti a hříšnosti, jako je Bůh dokonalý ve své nekonečnosti a absolutnosti. (Mt 5,48)

Bez Krista však žádné dokonalosti nedosáhneme. Vždyť je to Kristus, který „se nám stal moudrostí od Boha, spravedlností, posvěcením a vykoupením“ (1 K 1,30). V Kristu tyto vlastnosti vytvářejí naši „dokonalost“ před Bohem. Jednou a navždy tak završil naše posvěcení a vykoupení. V něm jsme dosáhli plnosti. (Ko 2,10) To je důležitým posláním Ducha svatého, objasňovat a uvádět v život, co pro nás Kristus učinil. Náš růst a naše obnova k Božímu obrazu jsou živým vyjádřením toho, co znamená nechat se „prostoupit vší plností Boží“ (Ef 3,19). Duch svatý v nás realizuje to, co pro nás udělal Kristus. Bez tohoto nového života v Kristu nemůže být nikdo křesťanem.

Přehled dne: V Kristu jsem dokonalý

V Kristu se měním – a měnit se budu minimálně do jeho příchodu

Měním se, protože jsem v Kristu, ne proto, abych byl v nebi

DOPORUČENÉ STUDIUM

V knize Na úsvitu dějin si přečtete první část šesté kapitoly, str. 31.32 (PP 44.45); v knize Cesta ke Kristu stranu 33 a 34 (SC 47.48) a v knize Kristova podobenství kapitolu „Vyšel rozsévač rozsévat“ (KP 13–34; COL 33–69).

„V díle vykoupení je jakýkoli nátlak vyloučen. Neuplatňuje se v něm žádná vnější síla. Člověk se pod vlivem Božího Ducha sám svobodně rozhoduje, komu chce sloužit. Smysl svobody spočívá ve změně, jíž ten, kdo se podřizuje Kristu, prochází. Sám se zbavuje hříchu. Ve své síle se samozřejmě nemůžeme ze satanovy moci vymanit. Pokud se však budeme chtít osvobodit od hříchu a ve své bídě budeme volat o pomoc, která nás ve všech směrech přesahuje, Duch svatý nám dá sílu a my se ochotně podřídíme Boží vůli.“ (TV 298; DA 466)

„Ti, kteří byli prostřednictvím Ducha svatého zplozeni do nového života, mají účast na Boží přirozenosti a jejich jednání i zvyky budou svědčit o jejich vztahu s Kristem.“ (Ellen Whiteová v 6BC 1101)

Náměty k přemýšlení

- 1. Diskutujte ve třídě o poslední otázce v části na neděli. Zkuste říct vlastní definici lásky.**
- 2. Přečtete nahlas druhý citát od Ellen Whiteové. Jak nám tato myšlenka pomáhá pochopit úzký vztah mezi vírou a skutky v životě křesťana?**
- 3. Zamyslete se nad myšlenkou druhé šance. Znáte někoho, kdo potřebuje novou šanci? Pokud ano, proč nezajdete za tímto člověkem a neřeknete mu, že nejen vy, ale – a to je mnohem důležitější – i Bůh mu dává novou příležitost?**

Tento týden se modlíme za Bádensko–Württemberské sdružení v Jihoněmecké unii.

HŘÍCH PROTI DUCHU SVATÉMU

Biblické verše pro tento týden: Mt 12,22–31; Mk 3,22–30; 10,45; L 18,10–14; J 3,14–16; 1 K 15,3; 1 Tm 1,15; Žd 2,9

Verš k zapamatování

„Amen, pravím vám, že všechno bude lidem odpuštěno, hříchy i všechna možná rouhání. Kdo by se však rouhal proti Duchu svatému, nemá odpuštění na věky, ale je vinen věčným hříchem.“ (Mk 3,28.29)

Ze všech obtížných veršů v Bibli patří tento verš mezi ty nejzávažnější. Když si uvědomíme, kým Ježíš byl a co všechno musel podstoupit, aby nám byly hříchy odpuštěny, je nám jasné, že musí jít o něco hrozného, pokud ani Ježíšova oběť nemůže tento hřích vymazat. Vražda, krvesmilstvo, pýcha, cizoložství, krádež, modloslužba, dokonce slova proti Kristu (Mt 12,21–32) – to všechno nám může být odpuštěno (Ef 1,7), avšak „kdo by se rouhal proti Duchu svatému, nemá odpuštění na věky, ale je vinen věčným hříchem“ (Mk 3,29). Je to opravdu zvláštní!

Logicky se musíme ptát: Co je tímto neodpustitelným hříchem? (Je třeba podotknout, že pojem „neodpustitelný hřích“ se nikde v Bibli nevyskytuje.) Představa hříchu, jenž nemůže být odpuštěn, se zdá být v rozporu se vším, co víme o Bohu, který přece udělal tolik pro to, aby nám byly odpuštěny všechny naše hříchy. Proto je nezbytné věnovat se tomuto tématu: Všichni si totiž musíme dávat pozor na něco, kvůli čemu se můžeme stát „vinní věčným hříchem“ (v. 29).

Cíl úkolu:

1. Uvědomit si, že lidské odmítání Boha nezůstává bez následků.
2. Pochopit, že křesťan si nemůže zasloužit Boží lásku.
3. Vidět, že v opakovaném hříchu může tkvět podstata neodpustitelného hříchu.

SPASIT HŘÍŠNÍKY

„Věrohodné je to slovo a zaslouží si plného souhlasu: Kristus Ježíš přišel na svět, aby zachránil hříšníky. Já k nim patřím na prvním místě.“ (1 Tm 1,15)

Co bylo podle 1 Tm 1,15 cílem Ježíšova příchodu na zem?

O neobyčejném životě Ježíše Krista, Boha, který své božství zahalil lidstvím a zemřel namísto nás smrtí, kterou jsme si zasloužili my hříšníci, bychom mohli napsat celé svazky knih. Důvodem, proč tady Ježíš žil a zemřel, bylo:

1. Zjevit nám Boha
2. Ukázat nám, co znamená sloužit Bohu
3. Dát nám příklad, jak máme žít
4. Stát se naším věrným a milosrdným Veleknězem

To všechno, jakkoli je to důležité, by nemělo žádný smysl bez toho nejdůležitějšího, co měl Ježíš na zemi vykonat.

Proč Ježíš žil a zemřel na zemi? Mk 10,45; J 3,14–16

Ježíš přišel na tuto zem a zemřel na ní proto, aby nás zachránil od zákonné odplaty za hřích, a tou byla smrt, věčná smrt. Úžasné na tom je, že zachrání každého, kdo ho přijme, každého, kdo v něj uvěří. Tak můžeme být ušetřeni soudu a věčného zatracení, před kterým Ježíš varoval na mnoha místech, včetně Mk 3,29, kde hovoří o hříchu, který může vést k tomuto věčnému odsouzení.

Co je tedy tím „neodpuštělným hříchem“, který vede k tomuto soudu?

Přehled dne: Čtyři důvody Ježíšova vtělení
Nejdůležitější důvod Ježíšova vtělení: hřích
Ježíšova smrt je důkaz o realitě, síle a důsledku hříchu

KAŽDÝ HŘÍCH A ROUHÁNÍ

„Proto vám pravím, že každý hřích i rouhání bude lidem odpuštěno, ale rouhání proti Duchu svatému nebude odpuštěno.“ (Mt 12,31)

Přečti si Mt 12,22–31 a dej tuto událost do souvislosti s ostatními Ježíšovými činy. Všimni si také, komu jsou Ježíšova slova určena. Pomohlo ti to porozumět tomu, co je „neodpuštělný hřích“? Viz také Mk 3,22–30.

Ježíš těmito slovy reagoval na výrok jednoho farizea, který poté, co Ježíš uzdravil posedlého, prohlásil: „On nevyhání demony jinak, než ve jménu Belzebula, knížete démonů.“ (Mt 12,24) Tímto postojem farizeové reagovali na nepopiratelný důkaz o jeho božské moci: svatost jeho života, kterou museli uznat a kterou také později mlčky připustili (J 8,46); jeho nadpřirozené uzdravování nemocných (Mt 8,14–17); vyhánění démonů (Mt 9,32.33) a vzkříšení z mrtvých (L 7,11–17).

Tím, že odmítli uznat Ježíšovo božství a aktivně se postavili proti němu, byli tito muži donuceni vysvětlit jeho činy jinak než jako božské, a tak Boží dílo přiřadili satanovi. Tím zavřeli svoji mysl před důkazy Ducha svatého. Duch svatý vkládá pravdu do mysli a srdce usvědčuje z hřichu. I když je Bůh dlouhoshovívající, milostivý a nechce, aby kdokoliv zahynul, jeho Duch nebude donekonečna působit na neoblomné srdce. (Gn 6,3) Pokud člověk vytrvale odmítá a vzdoruje pravdě, přestává být citlivý na podněty Ducha a končí v hluboké temnotě.

To je možná situace, na kterou se Pavel odvolává, když píše o lidech, kteří „mají vypálen cejch na vlastním svědomí“ (1 Tm 4,2). Pro člověka, který se dopustil hřichu proti Duchu svatému, se doba milosti skončila, ten už nemůže počítat s žádnou obětí za hříchy, ale jen s hrozným soudem. (Žd 10,26.27)

Jak nyní chápeš hřích proti Duchu svatému?

Přehled dne: Když člověk nebere Ježíše vážně, zesměšňuje jej
Ten, kdo to činí neustále, sám sebe „cejchuje“

NEODPUSTITELNÝ HŘÍCH

„I tomu, kdo by řekl slovo proti Synu člověka, bude odpuštěno; ale kdo by řekl slovo proti Duchu svatému, tomu nebude odpuštěno v tomto věku ani v budoucím.“ (Mt 12,32)

Hřích má pro nás tragické následky, Bůh nám však rád odpustí naše provinění. Je ale jeden hřích, který se odpustit nedá a nevyhnutelně končí věčnou smrtí. Když někdo odmítá Boží dobrotu, jež vede člověka k pokání (Ř 2,4), potom toto neustálé odmítání Boží nabídky milosti končí tím, že se člověk dopustí neodpustitelného hříchu.

Přečti si Mt 12,31 a Mk 3,29. Jak tyto verše vyjadřují to, o čem jsme hovořili?

Hřích proti Duchu svatému je trvalé odmítání světla, trvalé odmítání toho, co Kristus pro nás vykonal. Toto odmítání nutně oslepuje duchovní zrak a zatvrzuje srdce vůči působení Ducha, který se uchází o naši přízeň, jak tomu bylo v uvedeném případě vůdců Izraele. V duši pak zavládne nevýslovná temnota a člověk je věčně ztracený, protože přestal být vnímavý k podnětům Ducha.

Znovu si přečti Mt 12,32 a Mk 3,29. Všimni si, jak Ježíš spojil neodpustitelný hřích s našimi slovy. Proč se vyjádřil takovýmto způsobem?

V biblickém myšlení se slova považují za činy. Slova jsou součástí reality, kterou znázorňují. Bůh řekl, a vnikl svět (Gn 1); Ježíš sám byl „Slovo“, které „se stalo tělem“ (J 1,14). Nejběžnější hebrejský výraz pro „slovo“ (dabar) znamená také věc, příběh, proroctví, a to proto, že slova úzce souvisejí se skutečností, o které hovoří. Slova proti Duchu svatému Ježíš považuje za vytrvalé odmítání pravdy, kterou Duch přináší. Slova a činy jsou jednoduše neoddělitelné.

O tom, že slova jsou „skutečné věci“, jsme se přesvědčili, když jsme jimi někoho ranili. Možná právě proto je na mnoha místech v Písmu výzva, abychom si dávali pozor na svůj jazyk. Jsi úspěšným strážcem svých slov?

Přehled dne: Neodpustitelný hřích: „Bože, ne abys mě spasil!“
Neodpustitelný hřích: „Bože, radši nežít, než žít věčně!“
Neodpustitelný hřích: „Bože, jednou a provždy – NE!“

USVĚDČOVÁNÍ DUCHA

„On přijde a ukáže světu, v čem je hřích, spravedlnost a soud: Hřích v tom, že ve mne nevěří.“ (J 16,8.9)

Pokud chce někdo získat spasení, musí uznat, že je hříšník. Nikdo nepožádá o pomoc Spasitele, pokud necítí potřebu. Proto tak nutně potřebujeme osobní usvědčení z hříchu – a to si nemůžeme přivodit sami. Usvědčit nás z hříchu je výsadou a úlohou Ducha svatého. Prvořadným úkolem Ducha svatého je přivést hříšníka k tomu, aby si uvědomil svoji hříšnost, jejímž přirozeným následkem je zatracení. Duch svatý není jen Utěšitel. Je také – a především – ten, kdo nás usvědčuje z hříchu. Utěшитelem se stává pro ty, kteří přiznali a vyznali své hříchy a smířili se s Bohem.

Jaký dramatický příběh dokazuje moc Ducha svatého usvědčovat z hříchu? L 19,8.9

Jak Ježíš ilustruje dostupnost spasení pro kajícího hříšníka a zároveň upozorňuje na beznaděť člověka, který si myslí, že je spravedlivý? L 18,10–14

„Dříve než dosáhneme odpuštění a přijmeme pokoj, musíme poznat sami sebe. Toto poznání nás přivede k pokoře. Farizeus v podobenství si neuvědomoval žádný hřích. Duch svatý na něj nemohl působit. Obrnil své srdce samospravedlností, kterou nepronikly ani ostré a dobře mířené šípy Boží pravdy. Kristus může zachránit pouze člověka, který uznává, že je hříšný.“ (KP 89.90; COL 158)

Nejprve zjistíme, jak nesmírně svatý a spravedlivý je Hospodin. (Iz 6,5.6) Pod vlivem Ducha svatého si uvědomíme svoji ubohost a hříšnost; přijetím Kristovy spásné oběti jsou pak naše hříchy usmířeny, naše viny odňaty. (Iz 6,7) Tak působí usvědčující moc Ducha svatého, jež nás přivádí ke Kristu. Pokud však někdo odmítne nabízené spasení, rozhodl se pro soud a věčnou záhubu.

Jak se stává vědomí viny Božím nástrojem pro naše dobro? Může se stát i nástrojem, který satan používá pro naše zlo? V čem spočívá rozdíl?

Přehled dne: Duch svatý nás nejprve přesvědčí, že si nezasloužíme Boží lásku. Potom nás utěší, že si ji ani zasloužit nemůžeme, protože ji dávno máme. Ten, kdo si chce zasloužit lásku, zaslouží si smrt.

POKÁNÍ A NEODPUSTITELNÝ HŘÍCH

„Když to Šimon Petr uviděl, padl Ježíšovi k nohám a řekl: ‚Odejdi ode mne, Pane, vždyť já jsem člověk hříšný.‘“ (L 5,8)

Občas se můžete setkat s členy církve, kteří žijí ve strachu, že se dopustili neodpustitelného hříchu. Jistě pro to můžeme mít pochopení. Všichni jsme hříšníci; pokud nás Duch svatý v každé chvíli neovládá, jsme schopni udělat leďacos. Tomu, kdo poznal Pána a užřel záblesk Boží svatosti, se hřích může jevit jako něco těžko odpustitelného a odpuzujícího. Může ho přemáhat pocit viny. Většina křesťanů prožívá v určitých chvílích svého života strach, kdy se jim zdá, že jejich případ je beznadějný. Sami si kladou otázku, zda se neodpustili neodpustitelného hříchu.

Pokud je „neodpustitelný hřích“ trvalé odmítání Ducha svatého, proč tento hřích jistě neučinil člověk, který má obavy, zda se tohoto hříchu nedopustil? L 5,8

To, že se dopustíme zlého provinění, není trvalou překážkou spasení. Ježíš může zachránit každého, kdo je ochoten přijmout jeho spasení. Nezajímá se o naši chmurnou minulost. Jeho prolitá krev může zakrýt jakýkoliv hřích a omyl. Jedinou podmínkou pro odpuštění je pokání – a to přichází jen působením Ducha svatého. Když se kajeme, Ježíš nám vždy rád odpustí.

Musíme však pamatovat, že s hříchem si nelze zahrávat. Každý hřích nás dělá tvrdšími. Hříchu se dopustíme proto, že jsme ignorovali usvědčování. Čím více je přehlížíme, tím snadněji znovu a znovu zhřešíme. I když se po každém hříchu můžeme vyznat a přijmout odpuštění, čím častěji hřešíme, tím se naše srdce stává tvrdší vůči působení Ducha.

Měl jsi někdy pocit, že jsi v beznadějně situaci a že budeš jistě zatracen, i když ses rozhodl následovat Krista? Co tyto pocity způsobilo? Co ti pomohlo se jich zbavit? Co bys mohl poradit někomu, kdo prožívá něco podobného?

Přehled dne: Křesťanství je rovnováha mezi hříšností a výjimečností
Bůh na člověka nezanevře, když hřeší
Člověk zanevře na Boha, když hřeší

DOPORUČENÉ STUDIUM

V knize Patriarchové a proroci si přečti text na stranách 466.467 (PP 621.622); v knize Touha věků strany 203–205; 357–360 (DA 321–324; 565–568); v knize Skutky apoštolů strany 52.53 (AA 75.76) a v knize Kristova podobenství text na stranách 85–87 (COL 150–152).

„Pokud člověk lituje svého hříchu a věří, může Ježíšova krev smýt všechna jeho přestoupení. Avšak ten, kdo odmítá působení Ducha svatého, nemůže dojít ani k pokání, ani k víře.“ (TV 203; DA 322)

„Každá nečistá myšlenka člověku škodí, narušuje jeho smysl pro mravnost a maří vliv Ducha svatého.“ (TV 190; DA 302)

„Člověk, který opakovaně odmítá Boží vedení, ztrácí schopnost uznat dobro, když ho vidí; jeho morální hodnoty jsou převrácené, takže to, co je zlé, považuje za dobré, a co je dobré, považuje za zlé. I kdyby stál dokonce před Ježíšem, neuvědomí si žádný hřích, proto se nemůže kát a proto mu nemůže být odpuštěno. To je hřích proti Duchu svatému.“ (William Barclay)

Náměty k přemýšlení

- 1. Představte si, že byste si měli povídat s člověkem, který má obavy z toho, že se dopustil neodpustitelného hříchu. Co byste na základě tohoto úkolu řekli, abyste mu pomohli nalézt naději a odpuštění?**
- 2. Listujte v myslí Bibli a hledejte příklady lidí, kteří se zjevně dopustili neodpustitelného hříchu. Pohovořte o každém konkrétním případě.**
- 3. Znovu si přečtete citát od Williama Barclaya. Jakou změnu popisuje? Hrozí toto nebezpečí i těm, kteří o sobě tvrdí, že jsou křesťané?**

Tento týden se modlíme za Německo-Švýcarské sdružení ve Švýcarské unii.

DUCH SVATÝ V POSLEDNÍCH DNECH

**Biblické verše na tento týden: JI 2,28.29; J 1,9;
Sk 2,14–24; 3,19.20; Jk 5,7; Zj 14,6–16; 18,1–5**

Verš k zapamatování

„A na vlastní uši uslyšíš za sebou slovo: ‚To je ta cesta, jděte po ní, ať budete chtít doprava nebo doleva.‘ (Iz 30,21)

„Vyznáním a zanecháním hříchu, naléhavou modlitbou a zasvěcením se Bohu se první učedníci připravili na vylití Ducha svatého o letnicích. Totéž, jen ve větší míře, musíme udělat i my. Až se připravíme, pak máme jako nástroje Boží jen žádat o požehnání a čekat na Pána, až naše snahy završí. Bůh toto dílo začal, a On ho také dokoná – učiní nás dokonalé v Ježíši Kristu. Nesmíme však zanedbávat milost představenou pozdním deštěm. Jen těm, kteří žijí podle světla, bude světla přidáno.“ (Ellen Whiteová v RH, 2. 3. 1897)

V těchto slovech je ukryto poselství, které se soustřeďuje na práci Ducha svatého v závěru dějin. V posledním úkole tohoto čtvrtletí budeme uvažovat o tom, co činí Duch svatý, aby připravil svůj lid k šíření tohoto evangelia a pomohl mu obstát v poslední zkoušce.

Cíl úkolu:

1. Vnímat raný a pozdní déšť jako výstižný obraz pro působení Ducha svatého.
2. Nezapomenout, že vylití Ducha svatého se děje vždy tam, kde se káže evangelium.
3. Modlit se za příležitost povědět druhým o Ježíši a o vylití Ducha svatého.

DUCH SVATÝ V POSLEDNÍCH DNECH

„I stane se potom: Vyleji svého Ducha na každé tělo. Vaši synové i vaše dcery budou prorokovat, vaši starci budou mít sny, vaši jinoši budou mít prorocká vidění.“ (Jl 3,1.2)

Uvedené verše si prostuduj spolu s verši ve Sk 2,14–24. Co platí z poselství těchto veršů i pro nás? V čem můžeme vidět jeho naplnění?

Slova proroka Jóela hovoří o čase, kdy bude vylit Duch svatý tak mocným způsobem, jako tomu bylo o letnicích. Tato událost bude sloužit jedinému záměru – aby přivedla lid ke spásnému poznání Ježíše Krista. Jasně to vidíme zvláště na Petrově kázání o letnicích, kdy citoval tyto verše z Jóelova proroctví a pak začal kázat o Ježíši. (Sk 2,22–24)

Ve verši Jl 3,1 je psáno, že Bůh vyleje svého Ducha na „každé tělo“. To neznamená, že se všichni poddají a pokoří, aby přijali požehnání Ducha. Bůh se však prostřednictvím působení Ducha svatého dotýká každého srdce a usvědčuje ho z hříchu. Bible říká: „Bylo tu pravé světlo (Ježíš), které osvětluje každého člověka; to přicházelo do světa.“ (J 1,9) Žel že ne každý odpovídá na tento dotek tak, jak by si to Bůh přál.

Dobrou zprávou je, že všichni, kteří Bohu odpoví, všichni, kteří se mu podřídí, mají slíbený věčný život v Kristu.

Jaký důkaz o vlivu Ducha svatého vidíš u těch, kdo nejsou křesťané? Jak můžeme my křesťané spolupracovat s Duchem, abychom těmto lidem pomohli vidět Ježíše v plnějším světle?

Přehled dne:

Letnice se staly symbolem mohutného vylití Ducha svatého
Letnice se staly příkladem toho, jak malá skupinka dokáže ovlivnit celý svět

LETNICE A POSLEDNÍ DNY

„Slunce se zastře tmou a měsíc krví, dříve než přijde den Hospodinův, veliký a hrozný. Avšak každý, kdo vyzývá Hospodinovo jméno, se zachrání. . .“ (Jl 3,4.5)

Jóel hovoří o hojném vylití Božího Ducha na svůj lid, o tom, že mladí lidé budou mít vidění, starcům se budou zdát sny a synové a dcery budou prorokovat. Udává dokonce časový rámec této události. Bude to událost vesmírného rozsahu, protože slunce se zatmí a měsíc zkrvaví. Neštěstí na zemi jsou popsána tajemně jako „krev a oheň a sloupy dýmu“ (Jl 3,3). To všechno bezprostředně předchází velkému a hroznému dni Hospodinovu.

Podobně jako ostatní první křesťané, také Petr považoval čas Ježíšova prvního příchodu za poslední dny. Jóelovo proroctví přenesl na události letnic tím, že spojil dar proroctví s darem jazyků.

Přečti si verš Jl 2,23, který předchází slovům o vylití Ducha svatého. Jaké symboly tu Jóel používá?

Jóelovo proroctví o budoucím prorockém daru je zařazeno do kontextu jarního a podzimního deště. Občerstvující životodárný déšť, který semenu umožňuje vzklíčit a zakořenit, se nazývá raným deštěm. Déšť, který pomáhá zrnům dozrát ke žni, se nazývá pozdním deštěm. Tento jev, vycházející z palestinského zemědělského cyklu, se stal symbolem duchovního občerstvení, které Bůh dává svému lidu prostřednictvím svého Ducha. (Oz 6,3)

Co rozumíme pod pojmem podzimní déšť?

„Době před ukončením žni na zemi je však zaslíbeno zvláštní udělení duchovní milosti, která má připravit církve na příchod Syna člověka. Toto vylití Ducha je znázorněno padáním pozdního deště.“ (SA 38; AA 55)

Jakou zkušenost máš s „jarním deštěm“? Proč je důležité přijmout raný déšť, abychom byli připraveni přijmout pozdní déšť? Co znamená „přijmout“ déšť? Jaké změny musíme v našem životě udělat, abychom byli připraveni na pozdní déšť?

Přehled dne: Raný déšť – učedníci začali misijně působit s Duchem svatým
Pozdní déšť – učedníci završují misijní práci s Duchem svatým

PODZIMNÍ DEŠŤ

„Budte tedy trpěliví, bratří, až do příchodu Páně. Pohleďte, jak rolník čeká trpělivě na drahocennou úrodu země, dokud se nedočká podzimního i jarního deště.“ (J 5,7)

Jak rozumíš Jakubovým slovům v kontextu toho, co jsme si řekli doposud? Jak nám tento verš ukazuje naši úplnou závislost na zdroji duchovní síly, který je mimo nás?

Jóel vyslovil své proroctví v kontextu deště. Výraz dešť, ať už jarní či podzimní, hebrejští pisatelé převzali ze zemědělství. Časný jarní dešť bývá v sedmém měsíci, obvykle hned po slavnosti stánků, což odpovídá našemu podzimu (červen – říjen). Pro Izraelce to byl čas orby polí a setby ječmene a pšenice. Pozdní dešť padal krátce před sklizní obilí (březen – duben). Tento dešť umožnil zrnům plně se rozvinout a dozrát ke žni.

Těmito symboly znázorňují bibličtí pisatelé období duchovního občerstvení spojeného s hlásáním evangelia. Důležité na tom je, že pro sklizeň úrody jsou potřebné oba deště.

Jaký význam má symbol deště vzhledem k poslání církve? Mt 9,37; 13,30; Zj 14,15

Význam duchovního „pozdního deště“ je podobný jako u deště v přírodě; připravit úrodu ke žni. Je to velmi výstižný obraz díla Ducha svatého, který vybízí lid Boží, aby hlásal světu poselství evangelia. „Zatímco si v srdci uchováваме požehnání jarního deště, nesmíme ztratit ze zřetele, že bez podzimního deště, který umožňuje klasům plně se rozvinout a zrnům dozrát, by úroda nebyla připravená na žeň a práce rozsévače by vyšla nazmar. Boží milost je potřebná na začátku; Boží milost potřebujeme na každém kroku vpřed; a jedině Boží milost může toto dílo i dokončit.“ (Ellen Whiteová, *The Faith I Live By*, 334)

Přehled dne: První letnice – křesťanství se zakořenilo
Poslední letnice – křesťanství přináší úrodu

„Proto číňte pokání a obraťte se, aby byly smazány vaše hříchy a přišel čas Hospodinův, čas odpočinutí, kdy pošle Ježíše, Mesiáše, kterého vám určil.“ (Sk 3,19.20)

Dobře si všimněte Petrových zvláštních slov, jak úzce spojuje pokání a obrácení s „časem odpočinutí“, s „časem Hospodinovým“. To, co se děje v našem srdci, souvisí s vylitím Ducha svatého. Jak těsně je spojeno nebe se zemí!

O kterých třech událostech posledních dnů mluví Petr v uvedeném verši? Co z jeho slov naznačuje, že jde skutečně o události posledních dnů?

Petrův výrok obsahuje výrazný časový prvek. Pod vlivem inspirace Petr mluví o velkých událostech posledních dnů země – mocném vylití Božího Ducha a konečném zahlazení hříchů spravedlivých, což úzce souvisí s třetí vrcholnou událostí – druhým příchodem Ježíše Krista.

Podle čeho můžeme rozpoznat události, které bezprostředně předcházejí druhý příchod? Zj 14,6.9.12

Ve všech těchto verších vidíme důkaz působení Ducha svatého, který chce svůj lid nejen připravit ke zvěstování „věčného evangelia“ celému světu (v. 6), nejen je varovat před uctíváním „šelmy“ (v. 9), ale také posílit k tomu, aby obstáli jako ti, „kteří zachovávají Boží přikázání a věrnost Ježíši“ (v. 12). Takové je dílo Ducha svatého, které koná mezi žijícími věřícími v posledních dnech.

Když pozorujeme současnou církev, proč je tak zřejmé, že bude potřebovat mocné vylití Ducha svatého, aby mohla naplnit své poslání? Může církev přijmout požehnání Ducha bez duchovně připravených jednotlivých členů církve?

Přehled dne: Vždy, když se káže evangelium, dochází k vylití Ducha svatého
Během kázání evangelia Duch svatý vede člověka k pokání
Bez ohledu na dobu křesťané vždy kážou evangelium

MOCNÝ HLAS

„Volal mocným hlasem: Bojte se Boha a vzdejte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod.“ (Zj 14,7)

Věříme tomu, že v posledních dnech dojde k ještě mocnějšímu vylití Ducha svatého, než tomu bylo o letnicích. Celý svět potřebuje poznat pravdu o Pánu Ježíši završenou trojandělským poselstvím ze Zj 14.

Kdo jiný, kromě adventistů s. d., hlásá toto zvláštní a jedinečné poselství? K čemu nás má vést tato zodpovědnost, kterou nám Bůh svěřil?

Přečti si Zj 18,1–5. Jaké budou důsledky vylití Ducha svatého na církev posledních dnů?

Všude se rozléhá „mocný hlas“. Pán použije svoji církev, aby povolal z Babylonu všechen svůj lid. Součástí tohoto volání je i naléhavá výzva uniknout posledním ranám (Zj 15) a najít útočiště u Ježíše, našeho Spasitele. V tomto posledním boji mezi následovníky Beránka a následovníky šelmy bude Kristus vyvýšen prostřednictvím obnovené moci letnic, která bude vylita na zem skrze Ducha svatého. (Zj 18,1) V tom čase uvidíme žeň úrody, která dozrála díky pozdnímu dešti.

V nejposlednějších dnech se naplní a bude dokončeno dílo kříže. Všichni mrtví v Kristu vstanou a spolu s těmi, kteří jsou živí, budeme najednou a navždy vzati z této hříšné planety. Na konci uvidíme vrcholný projev Ducha svatého, jenž bude působit nejen na srdce těch, kteří jsou povoláni zvěstovat toto poselství, ale i na ty, kteří je přijmou a kteří budou stát s námi proti silám Babylonu i na skleném moři. (Zj 15,1–5)

Jak úžasný dar jsme dostali v Duchu svatém!

Vyjáďři vděčnost Pánu za Ducha svatého a popros o to, abys byl připravený a zůstal věrný nejen v čase poslední krize, ale i nyní.

Přehled dne: Církev začala i skončí pod vedením Ducha svatého
Duch svatý připraví křesťany na hlásání trojandělského poselství
Duch svatý připraví lid na přijetí trojandělského poselství

DOPORUČENÉ STUDIUM

V knize *Výchova* si přečti text na stranách 20–22 (Ed 35–38), v knize *Proroci a králové* strany 156–159 (PK 238–243) a v knize *Skutky apoštolů* strany 378.388.389 (AA 578.593–595).

„Pozdní déšť ... přichází na všechny, kteří rozpoznají a přivlastní si rosu a drobný déšť milosti, která na nás padá. Když sesbíráme zlomky světla, když si budeme vážit jistoty Boží milosti, potom se naplní každé zaslíbení. Bůh je rád, když mu důvěřujeme.“ (Ellen Whiteová v 7BC 984)

„Shromáždění, jako například stanová setkání, rodinné pobožnosti a další příležitosti, kde se koná osobní dílo pro záchranu lidí, jsou Bohem dané příležitosti k vylití jarního a podzimního deště.“ (TM 508)

Náměty k přemýšlení

- 1. Diskutujte ve třídě o tom, jak souvisí dění ve světě s naším chápáním událostí posledních dnů. Co je důkazem toho, že události spějí ke svému konci? Co můžeme jako skupinka udělat, abychom pomohli svému sboru pochopit čas, ve kterém žijeme, a potřebu připravit se k přijetí pozdního deště?**
- 2. Uvažujte o působení Ducha svatého. Ze všech darů Ducha svatého a z toho, co pro církve koná, určete jednu věc, o které si myslíte, že ji váš sbor potřebuje nejvíc.**
- 3. Co ze studia těchto úkolů mělo na tvůj život největší vliv? Na základě čeho sis uvědomil, že potřebuješ osobní změnu?**

Tento týden se modlíme za České sdružení v Česko-Slovenské unii.

POUŽITÉ ZKRATKY

ČEP	Český ekumenický překlad	BC	The Seventh-day Adventist Bible Commentary, sv. 1.-9.
PBK	Překlad Bible kralické	ZVČ	Adventisté sedmého dne věří... (Výklad základních věroučných článků)
SNC	Slovo na cestu (moderní překlad Nového zákona)	RH	časopis Adventní přehled a sobotní hlasatel

DÍLA E. G. WHITEOVÉ

AA	The Acts of the Apostles –		Christian Temperance and Bible Hygiene
SA	Skutky apoštolů (1969)	MH	The Ministry of Healing –
COL	Christ's Object Lessons –	CZ	Cesta ke zdraví a životní harmonii (1995)
KP	Kristova podobenství		
DA	The Desire of Ages –	MB	Thoughts from the Mount of Blessing –
TV	Touha věků (2002)	MB	Myšlenky z hory blahoslavenství (1990)
	Emblems of the Holy Spirit	ML	My Life Today
Ev	Evangelism		Our High Calling
	Faith and Works	PK	Prophets and Kings –
	The Faith I Live By	PK	Proroci a králové (1969)
GC	The Great Controversy –		
VDV	Velké drama věků (2002)		

U děl Ellen Whiteové je v závorce jako první uvedena zkratka českého překladu a číslo strany, po čárce pak zkratka anglického vydání a číslo strany. Jsou použity novější překlady děl Ellen Whiteové (Touha věků, Velké drama věků, Na úsvitu dějin).

Milé sestry, bratia a priatelia,

tak ako v minulosti, aj dnes sa na mnohých miestach využíva priestor strechy. Druhý bratislavský zbor sa presťahoval do zrekonštruovaného prízemnia budovy na Ferienčíkovej ulici. Minulá zbierka sa investovala do tohto zámeru. Podkrovie sa adaptuje na Komunitné centrum mládeže. Je súčasťou evanjelizačného programu Slovenského združenia. Mladí ľudia už rozvíjajú svoje aktivity na budovanie vzťahov so svojimi rovesníkmi. Tohoročnou zbierkou chceme prispieť na opravu strechy a kúrenia.

E. Miškej, hospodár Č-S únie
S. Ondrušek, hospodár SZ

Sbírka 13. soboty proběhne 24. června 2006

SBÍRKY VE 2. ČTVRTLETÍ 2006

Dary z misijních sbírek v 2. čtvrtletí 2006 jsou určeny pro financování misijních pracovníků v oblastech, kde není možnost získat dostatek prostředků pro zajištění jejich rodin. Část prostředků zůstává na misijní projekty v naší unii.

V květnu 2006 bude jedna sbírka určena pro humanitární organizaci ADRA.

Na odvodech z misijních sbírek se jednotlivá sdružení podílejí v roce 2006 takto:

České a Moravskoslezské sdružení 75 %

Slovenské sdružení 55 %

Zbýlé prostředky zůstávají sdružením na finanční zajištění jejich misijních projektů.

Dary 13. soboty 2. čtvrtletí roku 2006 jsou určeny k financování projektů církve v jednotlivých částech světa.

Finanční prostředky z této sbírky určeny pro Jihoamerickou divizi. Toto oddělení Generální konference tvoří tyto země: Ekvádor, Peru, Brazílie, Bolívie, Chile, Argentina, Paraguay, Uruguay a Guayaquil.

V roce 2006 všechna sdružení odvádějí na tento účel 50 %. Ostatní prostředky jsou určeny na stavební projekty Slovenského sdružení.

ZÁPADY SLUNCE

duben	
<i>den</i>	<i>hodina</i>
31. 3.	19. 31
7. 4.	19. 42
14. 4.	19. 53
21. 4.	20. 04
28. 4.	20. 15

květen	
<i>den</i>	<i>hodina</i>
5. 5.	20. 26
12. 5.	20. 37
19. 5.	20. 46
26. 5.	20. 55

červen	
<i>den</i>	<i>hodina</i>
2. 6.	21. 03
9. 6.	21. 09
16. 6.	21. 13
23. 6.	21. 15